

**SLUŽBENI VJESNIK
POREČKE I PULSKE BISKUPIJE**

Godište LXVII. 2016. broj 1.

Izdaje:
Biskupski ordinarijat u Poreču
Dobrilina 3, 52440 POREČ

Uredio:
Sergije Jelenić,
kancelar

tel.: +385 (052) 432 064
faks: +385 (052) 451 785
e-mail: Biskupija@ppb.hr
kancelar@ppb.hr

ISSN 1331 – 761X

KAZALO

Uskrsna poruka biskupa Kutleše.....	3
I. SVETA STOLICA	
Poruka Svetog oca Franje za korizmu 2016.	7
50. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije	9
II. HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA	
Ususret svakoj osobi	13
„Budite svi jednodušni, puni suosjećanja i bratske ljubavi, milosrdni, ponizni“ (1 Pt 3,8)	18
Papa primio članove stalnoga vijeća HBK	20
III. POREČKA I PULSKA BISKUPIJA	
Za rekolekciju	23
Svim župnim uredima	24
Razrješenja i imenovanja	24
Vijeće za obitelj i novu evangelizaciju	25
Za rekolekciju	26
Veliki četvrtak	27
Veliki petak	27
Biskupova uskrsna poruka	28
Permanentno obrazovanje	28
IV. VAŽNIJI DOGAĐAJI I VIJESTI IZ ŽIVOTA BISKUPIJE	
Bogojavljenje u pulskoj katedrali	31
Završetak godine posvećenog života	31
Pepelnica u porečkoj bazilici.....	32
Dan bolesnika u Puli.....	32
Misa za žrtve totalitarnih režima.....	32
Vjeronaučna olimpijada	33
Korizmeno hodočašće u porečku baziliku	34
Korizmeno hodočašće u pulsku katedralu	34
Duhovna obnova za pjevače i animatore	35
Cvjetnica u Poreču.....	36
Misa posvete ulja u Poreču	36
Misa Večere Gospodnje u Poreču	37
Obredi Velikog petka u Puli	38
Vazmeno bdjenje u Poreču	38
Uskrsna misa u Poreču	39

USKRSNA PORUKA BISKUPA KUTLEŠE

Jer oni još ne upознаše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih. (Iv 20, 9)

U vrtlogu užurbane svakodnevice s ciljem da se što prije i što više zaradi te da se uzdigne do slave, moći i vlasti čovjek se u svemu tome gubi, ne snalazi se i nije sretan. Takav stresan život ne daje čovjeku nikakvu nadu da će sutra biti bolje, jer i sve ono što postigne takvim načinom života čovjeka ne ispunjava, ne donosi mu mir. I, ono što je još gore, čovjek je svakim danom sve bliže smrti. Hoće li smrt donijeti čovjeku toliko željeni mir ili propast? Čovjek ne želi umrijeti nego živjeti. I to vječno.

Sveto Pismo donosi čovjeku upravo takvu Radosnu vijest: čovjek je stvoren da bi živio vječno i da bude sretan. Bog je u početku sve skladno stvorio i čovjek je, dok je bio s Bogom povezan, bio sretan. Nered koji je čovjek sam sebi stvorio posljedica je grijeha, odijeljenosti od Boga, pobune protiv Boga.

No, Bog, koji je samo milosrđe, nije digao ruke od čovjeka, ni nakon njegova grijeha nije ga prestao tražiti. Sveto Pismo nam donosi nebrojena svjedočanstva Božje ljubavi prema grešnom čovjeku. Vrhunac te Božje ljubavi, kao što reče Papa Franjo, očitovao se u osobi Isusa Krista Sina Božjega: „Lice milosrđa nebeskoga Oca je Isus Krist. Milosrđe je postalo živo, vidljivo i dosegnulo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta.“ Isus se približio čovjeku postavši čovjekom i svojim je riječima, životom i djelima pokazivao dokle sve ljubav Božja može ići. „Sva znamenja koja je Isus činio, prije svega prema grešnicima, siromašnima, isključenima, bolesnima i onima koji tpe, bila su u znaku milosrđa.“ (Papa Franjo). Ta je Božja ljubav prema čovjeku Isusa dovela do muke i smrti na križu. I bio je položen u grob. Ali, ne da u njemu ostane. Treći je dan Isus uskrsnuo i njegov je grob ostao otvoren i prazan. Pobjedio je smrt i zauvijek živi. U slavi je nebeskog Oca koju je milosrdni Otac i za nas pripravio, za to nas je stvorio. Po Isusu imamo sigurnu nadu života vječnoga.

Isusov prazan grob i nama je danas poziv da poput Ivana evanđelista „vidimo i povjerujemo.“ A da bi se to dogodilo potrebno je „poznavati Pisma da Isus treba ustati od mrtvih.“

I u ovom Izvanrednom jubileju milosrđa, koji je Sveti otac Papa Franjo proglasio za ovu godinu, živa je njegova želja a s Njime i cijele Crkve da uspijemo svi „vidjeti i povjerovati“ da je Isus uskrsnuo, da je živ i da se u Njemu očituje Božje milosrđe za svakoga čovjeka. I zato smo pozvani otvoriti i čitati Sveta Pisma, jer ona o tome svjedoče. Samo tako moći ćemo i mi poput Isusa svim potrebnim ljudima oko sebe očitovati Božju ljubav i milosrđe. Imamo za to nebrojene mogućnosti.

Uvjeren sam da ćemo ovoga Uskrsa i sami osjetiti Božje milosrđe u sakramentu pomirenja i naši će odnosi s drugim ljudima biti puni ljubavi i kao takvi očitovat će Božje milosrđe.

Svim vjernicima i svim ljudima dobre volje želim sretan i blagoslovljen Uskrs

✠ Dražen, biskup

I.
SVETA STOLICA

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA KORIZMU 2016.

»Milosrđe mi je milo, a ne žrtva« (Mt 9, 13)

Djela milosrđa u jubilejskom hodu

1. Marija - slika Crkve koja evangelizira zato što je evangelizirana

Draga braćo i sestre,

u buli najave Jubileja uputio sam poziv da se »korizmu u ovoj jubilejskoj godini živi intenzivnije kao povlašteno vrijeme u kojem će se slaviti i iskusiti Božje milosrđe« (*Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, 17). S pozivom na slušanje Božje riječi i na sudjelovanje u inicijativi »24 sata za Gospodina« htio sam istaknuti da na prvome mjestu treba biti pobožno slušanje Božje riječi, napose one izrečene po prorocima. Božje milosrđe je naime navještaj svijetu: ali taj je navještaj svaki kršćanin pozvan osobno iskusiti. To je razlog zbog kojeg ću u korizmi slati misionare milosrđa da budu za sve konkretni znak Božje blizine i opraštanja.

Pošto je prihvatila Radosnu vijest koju joj je uputio arkandeo Gabriel, Marija je, u *Magnificat*, proročki opjevala Božje milosrđe kojom ju je Bog unaprijed izabrao. Nazaretska Djevica, Josipova zaručnica, postaje tako savršena slika Crkve koja evangelizira zato jer je Duh Sveti, koji je njezino djevičansko krilo učinio plodnim, nju samu evangelizirao i neprestano je evangelizira. U proročkoj tradiciji, milosrđe je naime usko povezano, već na etimološkoj razini, upravo s majčinskom utrobom (*rahamin*) kao i s velikodušnom, vjernom i suosjećajnom dobrotom (*hesed*), koja se očituje u bračnim i rodbinskim odnosima.

2. Božji savez s ljudima: povijest milosrđa

Otajstvo Božjeg milosrđa otkriva se tijekom povijesti saveza između Boga i njegova naroda Izraela. Bog se, naime, uvijek pokazuje bogat milosrđem, spreman u svakoj prilici izliti na svoj narod nježnost i suosjećanje koji izvire »iz njeđara«, osobito u najdramatičnijim trenucima kad narod svojom nevjerom prekida vezu saveza i savez treba čvršće utvrditi u pravdi i istini. Posrijedi je prava i istinska drama ljubavi, u kojoj Bog igra ulogu oca i iznevjerenog zaručnika, dok Izrael igra ulogu nevjernog sina/kćeri i zaručnice. Upravo obiteljske slike – kao u Hošeinu slučaju (usp. *Hoš* 1-2) – pokazuju do kojeg se stupnja Bog želi vezati uz svoj narod.

Ta drama ljubavi postiže svoj vrhunac u utjelovljenom Sinu. U njemu Bog izlijeva svoje beskrajno milosrđe u tolikoj mjeri da ono postaje »utjelovljeno milosrđe« (*Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, 8). Kao čovjek, Isus iz Nazareta je naime po svemu dijete Izraela i to dotle da utjelovljuje onaj savršeni posluš Bogu koji se traži od svakog pripadnika izraelskog naroda u *Shemà*, koji je i danas srž Božjeg saveza s Izraelom: »Čuj, Izraele! Gospodin je Bog naš, Gospodin je jedan! Zato ljubi Gospodina, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!« (*Pnz* 6, 4-5). Božji Sin je Zaručnik koji čini sve ne bi li pridobio ljubav svoje Zaručnice, uz koju ga veže bezuvjetna ljubav koja postaje vidljivom u svadbi s njom u vječnosti.

To je živo srce apostolske *kerygme*, u kojoj Božje milosrđe ima središnje i temeljno mjesto. Ona je »ljepota Božje spasiteljske ljubavi očitovane u Isusu Kristu umrlom i uskrslom« (apost. pob. *Evangelii gaudium. Radost evanđelja*, 36), onaj prvi navještaj koji »moramo uvijek iznova slušati na razne načine i koji se mora uvijek iznova naviještati u katehezi« (*isto*, 164). Milosrđe dakle »izražava način na koji Bog postupa s grešnikom, nudeći mu novu priliku da prizna svoj grijeh, za njega se pokaje, obrati se i vjeruje« (*Misericordiae vultus*, 21), ponovno uspostavljaajući, upravo na taj način, odnos s njim. U Isusu raspetom Bog ide tako daleko da želi doći do grešnika bez obzira koliko se ovaj od njega udaljio, upravo tamo gdje se izgubio i udaljio od njega. I to čini u nadi da će moći tako konačno raznježiti otvrdnulo srce svoje Zaručnice.

3. Djela milosrđa

Božje milosrđe preobražava čovjekovo srce i daje mu iskusiti vjernu ljubav i tako ga osposobljava da i on sam bude milosrdan. Uvijek je novo čudo da se Božje milosrđe može širiti u životu svakog od nas, potičući nas na ljubav prema bližnjemu i oživljavajući ono što tradicija Crkve naziva tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa. Ona nas podsjećaju da se naša vjera izražava u konkretnim i svakodnevnima djelima kojima je cilj pomoći našem bližnjemu u tijelu i u duhu: hraniti ga, odjenuti, utješiti, odgojiti. Zato sam izrazio želju »da kršćanski narod, tijekom Jubileja, razmišlja o *tjelesnim* i *duhovnim djelima milosrđa*. Na taj će se način probuditi naša svijest, koja je previše često uspavana pred dramom siromaštva. Ulazimo također sve više u srž evanđelja, gdje Bog siromašnima na poseban način iskazuje svoju milosrdnost« (*isto*, 15). U siromahu, naime, Kristovo tijelo »ponovno postaje vidljivo u tijelu mučenih, ranjenih, bičevanih, pothranjenih, prognanih... kako bismo ga prepoznali, dotakli i za nj se brižno skrbili« (*isto*). Nečuven je i skandalozan misterij činjenica da se u povijesti nastavlja patnja Nevinog Jaganjca, tog gorućeg grma nezaslužene ljubavi pred kojim možemo poput Mojsija samo izuti obuću (usp. *Izl* 3, 5); to više kad je siromah brat ili sestra u Kristu koji trpe zbog svoje vjere.

Pred tom ljubavlju snažnom poput smrti (usp. *Pj* 8, 6), najbjeđenijim se siromahom pokazuje onaj koji ne prihvaća da ga se takvim promatra. Vjeruje da je bogat, ali je zapravo najsiromašniji od svih siromaha. On je to zato što je rob grijeha, koji ga tjera da koristi bogatstvo i moć ne zato da služi Bogu i drugima, već zato da zatomi u sebi duboku svijest da i on sam nije ništa drugo već siromašni prosjak. I što su veća moć i bogatstvo kojim raspolaže, to većom može postati ta lažna zaslijepljenost. On ide čak tako daleko da ne želi ni vidjeti siromašnog Lazara koji prosi pred vratima njegove kuće (usp. *Lk* 16, 20-21), koji je slika Krista koji u siromašnima prosi naše obraćenje. Lazar je mogućnost obraćenja koju nam Bog pruža a koju možda ne vidimo. A ta zaslijepljenost ide ruku pod ruku s oholim delirijem svemoći, u kojem zlokobno odzvanja onaj đavolski »bit ćete kao bogovi« (*Post* 3, 5) koji je korijen svakoga grijeha. Taj delirij može poprimiti također društvene i političke oblike, kao što su to pokazali totalitarizmi 20. stoljeća, i kao što to pokazuju ideologije jednodomlja i tehnološke, koji teže tome da učine Boga nevažnim a čovjeka svedu na mnoštvo koje treba instrumentalizirati. Mogu to danas pokazati također strukture grijeha vezane uz model lažnog razvoja utemeljenog na idolatriji novca, koja dobrostojeće pojedince i najbogatija društva čini ravnodušnima prema sudbini siromašnih, te im zatvaraju svoja vrata i ne žele ih čak ni vidjeti.

Korizma u ovoj jubilejskoj godini je, dakle, za sve pogodno vrijeme da mogu konačno izaći iz svoje egzistencijalne otuđenosti zahvaljujući slušanju Božje riječi i djelima milosrđa. Ako tjelesnim djelima milosrđa dotičemo Kristovo tijelo u braći i sestrama potrebitim hrane, odjeće, stana, pohoda, duhovna djela – savjetovati, poučavati, opraštati, opominjati, moliti – izravnije se dotiču naše grešnosti. Zato se tjelesna i duhovna djela nikada ne smije razdvajati. Naime, upravo dotičući u bijedniku tijelo raspetog Isusa grešnik može primiti na dar svijest da je on sâm siromašni prosjak. Na taj način i »oholi«, »moćni« i »bogati« o kojima se govori u *Magnificat* imaju priliku osjetiti da su nezasluženo ljubljani od Raspetoga, koji je također za njih umro i uskrsnuo. Jedino je u toj ljubavi odgovor na onu žeđ za neprolaznom srećom i ljubavlju koju se čovjek zavarava da može utažiti idolima znanja, moći i posjedovanja. Ali uvijek ostaje opasnost da, zbog sve veće zatvorenosti Kristu, koji u siromahu nastavlja kucati na vrata njihova srca, oholi, bogati i moćni na kraju sami sebe osude na pad u onaj vječni bezdan samoće koji je pakao. Eto zašto iznova odzvanja za njih, kao i za sve nas, ozbiljna Abrahamova opomena: »Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!« (*Lk* 16, 29). Taj će nas djelatni posluš pripraviti na najbolji način za proslavu konačne pobjede nad grijehom i smrću sada već uskrslog Zaručnika, koji želi očistiti svoju Zaručnicu, u iščekivanju njegova dolaska.

Nemojmo izgubiti ovo vrijeme korizme pogodno za obraćenje! Molimo za to obraćenje po majčinskom zagovoru Djevice Marije, koja je prva, pred veličinom Božjeg milosrđa koje joj je bilo besplatno darovano, prepoznala vlastitu malenost (usp. *Lk* 1, 48), priznavši se poniznom službenicom Gospodnjom (usp. *Lk* 1, 38).

Iz Vatikana, 4. listopada 2015.

Blagdan svetog Franje Asiškog

Franjo

Tajništvo za komunikaciju

**50. SVJETSKI DAN SREDSTAVA DRUŠTVENE
KOMUNIKACIJE***Komunikacija i milosrđe: plodni susret 2016.***Poruka Svetog Oca**

Draga braćo i sestre,

Sveta godina milosrđa poziva nas razmišljati o odnosu između komunikacije i milosrđa. Crkva, ujedinjena s Kristom, živim utjelovljenjem Milosrdnoga Boga, pozvana je živjeti milosrđe kao prepoznatljivo obilježje čitavog svog bića i djelovanja. Ono što govorimo i kako to govorimo, svaka riječ i svaki čin morao bi izražavati Božje suosjećanje, nježnost i opraštanje prema svima. Ljubav je, po svojoj naravi, komunikacija; vodi prema otvaranju i dijeljenju a ne odvajanju od drugih. I ako su naše srce i naši čini nadahnuti ljubavlju, Božjom ljubavlju, naša će komunikacija biti nositeljicom Božje snage.

Kao Božja djeca pozvani smo komunicirati sa svima, bez iznimke. Na osobit način, jezik i djelovanje Crkve trebali bi prenositi milosrđe, tako da se dotaknu srca osoba i podupre ih se na putu prema punini života, koju je Isus Krist, poslan od Oca, došao donijeti svima. To znači da mi sami moramo biti spremni prihvatiti u nama i širi oko nas toplinu Majke Crkve, kako bi se Isusa upoznalo i uzljubilo; onu toplinu koja daje opipljivost riječima vjere i koja u propovijedanju i svjedočenju pali "iskru" koja ih oživljava.

Komunikacija ima moć graditi mostove, potpomagati susret i uključivanje, obogaćujući tako društvo. Kako je lijepo kad osobe pažljivo biraju riječi i geste i tako se trude izbjeći nerazumijevanja, ozdraviti ranjeno sjećanje i graditi mir i sklad. Riječi mogu podići mostove među ljudima, obiteljima, društvenim skupinama i narodima. I to kako u fizičkom tako i u digitalnom okruženju. Zato neka naše riječi i djela budu takvi da nam pomažu izaći iz začaranih krugova osuđivanja i osvete, koji i dalje zarobljavaju pojedince i narode i koji dovode do toga da se ljudi služe porukama mržnje. Riječ Kristova učenika, naprotiv, trebala bi nastojati pomoći ljudima rasti u zajedništvo i, čak i u slučajevima kad treba odlučno osuditi zlo, nikada ne bi smjela prekidati odnos i komunikaciju.

Želim zato pozvati sve ljude dobre volje da otkriju da milosrđe ima moć ozdraviti prekinute odnose i vratiti mir i sklad obiteljima i zajednicama. Svi znamo na koji način stare rane i dugotrajne srdžbe mogu zarobiti osobe i spriječiti komunikaciju i pomirenje. A to vrijedi također za odnose među narodima. U svim tim slučajevima milosrđe može pokrenuti novi način govora i razgovora, kao što je to tako rječito izrazio Shakespeare kada je rekao: »Milosrđu je svojstveno to da nije prisilno. Silazi s neba na zemlju poput blagotvorne kiše. To je dvostruki blagoslov: i za onoga koji ga daje i za onoga koji ga prima« (*Mletački trgovac*, Čin IV, Scena I).

Poželjno je i da jezik politike i diplomacije bude nadahnut milosrđem, koje nikada ništa ne smatra izgubljenim. Apeliram prije svega na one koji imaju odgovornosti na institucionalnom i političkom polju i u oblikovanju javnog mnijenja, da uvijek budno paze kako govore o onima koji misle ili rade drukčije, kao i prema onima koji su možda pogriješili. Lako je podleći napasti iskorištavanja takvih situacija za raspirivanje vatre nepovjerenja, straha i mržnje. Treba, naprotiv, imati hrabrosti da se usmjeri osobe prema procesima povjerenja. Upravo ta pozitivna i kreativna smjelost pruža prava rješenja na drevne sukobe i mogućnost postizanja trajnog mira: «Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe! [...] Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!» (*Mt 5, 7-9*).

Kako bih samo želio da naš način komuniciranja, kao i naša služba pastira u Crkvi, nikada ne odražavaju oholu i trijumfalnu nadmoć nad neprijateljem i ne obezvrjeđuju one koje duh svijeta smatra gubitnicima i otpadom! Milosrđe može pomoći ublažiti protivštine života i pružiti toplinu onima koji su upoznali samo hladnoću suda. Neka način naše komunikacije bude takav da nadiđe logiku koja jasno dijeli grešnike od pravednika. Možemo i moramo osuđivati situacije grijeha – kao što su nasilje, korupcija, izrabljivanje i

drugo – ali ne možemo osuđivati osobe, jer samo Bog može zaviriti u dubinu njihova srca. Naša je zadaća opomenuti one koji griješe i prokazati zlo i nepravедnost određenih ponašanja, kako bi se oslobodilo žrtve i podiglo one koji su pali. Ivanovo Evanđelje nas podsjeća da »istina će vas osloboditi« (Iv 8, 32). Ta istina je, u konačnici, sâm Krist, čije je krotko milosrđe mjerilo za naš način naviještanja istine i osuđivanja nepravde. Naša je prvenstvena zadaća podupirati istinu s ljubavlju (usp. Ef 4, 15). Jedino riječi izgovorene s ljubavlju i praćene krotkošću i milosrđem mogu dotaknuti naša grešna srca. Oštre ili moralističke riječi i postupci dovode u opasnost da dodatno otuđe one koje želimo privesti obraćenju i slobodi, jačajući njihov osjećaj odbacivanja i obrane.

Neki misle da je vizija društva ukorijenjenog u milosrđu beznadno idealistična ili pretjerano popustljiva. Ali pokušajmo se prisjetiti svojih prvih iskustava odnosa u krilu obitelji. Roditelji su nas više ljubili i cijenili zbog onog što jesmo no zbog naših sposobnosti i postignuća. Roditelji želje najbolje za svoju djecu, ali njihova ljubav nije nikada uvjetovana postizanjem tih ciljeva. Obiteljski dom je mjesto gdje je čovjek uvijek dobrodošao (usp. Lk 15, 11-32). Želim potaknuti sve da promatraju ljudsko društvo ne kao prostor u kojem se stranci natječu i pokušavaju se probiti na vrh, već prije svega kao dom ili obitelj gdje su vrata uvijek otvorena i gdje se svi osjećaju prihvaćenima.

Zato je od temeljne važnosti slušati. Komunicirati znači dijeliti, a dijeljenje zahtijeva slušanje, prihvaćanje. Slušati je nešto mnogo više od čuti. Čuti se odnosi na primanje informacije; slušati, međutim, upućuje na područje komunikacije i traži blizinu. Slušanje nam omogućuje zauzeti ispravan stav, a ne samo biti pasivni gledatelji, slušatelji, potrošači. Slušati znači također biti sposobni dijeliti pitanja i sumnje, prijeći neki put rame uz rame s nekim, osloboditi se svake umišljenosti o svemoći i staviti ponizno svoje sposobnosti i svoje darove u službu općeg dobra.

Slušati nije nikada lako. Ponekad je lakše praviti se gluhi. Slušati znači posvetiti pozornost, željeti razumjeti, prosuditi, poštivati tuđu riječ. Slušanje uključuje neku vrstu mučeništva, žrtvovanja samih sebe u kojem se obnavlja čin kojeg je učinio Mojsije pred gorućim grmom: izuti sandale na »svetom tlu« susreta s drugim koji mi govori (usp. Izl 3, 5). Znati slušati je neizmijerna milost, to je dar za koji trebamo moliti da bismo se zatim naučili provoditi ga u djelo.

I elektronska pošta, SMS poruke, društvene mreže i interaktivni razgovori više korisnika putem Interneta (chat) mogu biti potpuno ljudski oblik komunikacije. Nije tehnologija ta koja određuje je li komunikacija autentična ili ne, već ljudsko srce i njegova sposobnost da koristi dobro sredstva koja mu stoje na raspolaganju. Društvene mreže mogu olakšati uspostavu odnosa s drugima i promicati dobro društva ali mogu također dovesti do daljnje polarizacije i podjele među osobama i skupinama. Digitalni svijet je trg, mjesto susreta gdje možemo jedni druge milovati ili ranjavati, voditi korisnu raspravu ili provoditi moralni linč. Molim da nas ova jubilejska godina, življena u milosrđu, »učini otvorenijima za dijalog kako bismo jedni druge bolje upoznali i razumjeli; neka ukloni svaki oblik zatvorenosti i prijezira i odagna svaki oblik nasilja i diskriminacije« (*Misericordiae vultus*, 23). Internet nam pomaže da budemo bolji građani. Pristup digitalnim mrežama za sobom povlači odgovornost za bližnjega kojeg, istina, ne vidimo ali je stvaran i ima svoje dostojanstvo koje treba poštivati. Internet se može mudro koristiti za izgrađivanje zdravog društva otvorena dijeljenju.

Komunikacija, njezina mjesta i njezina oruđa pomogli su mnogima da prošire svoje obzore. To je Božji dar i ujedno velika odgovornost. Sviđa mi se definirati tu moć komunikacije kao »bliskost«. Susret između komunikacije i milosrđa je plodan u mjeri u kojoj rađa bliskost koja pokazuje brigu, tješi, ozdravlja, prati i slavi. U podijeljenom, rascjepkanom i polariziranom svijetu komunicirati s milosrđem znači pridonijeti dobroj, slobodnoj i solidarnoj bliskosti između Božje djece i braće u čovječstvu.

Iz Vatikana, 24. siječnja 2016.

Franjo

II.

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

USUSRET SVAKOJ OSOBI

Poruka povodom završetka Godine posvećenog života i prigodom Dana posvećenog života 2016.

Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života
i družbe apostolskog života

i

Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu,
drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Pri kraju smo Godine posvećenog života koja je započela 30. studenoga 2014., a njezin je završetak određen za 2. veljače 2016. U Hrvatskoj su kroz to razdoblje održani brojni susreti. Tako su redovnici, redovnice i druge Bogu posvećene osobe sudjelovali u Drugom nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu, a u Zagrebu je održan susret mladih redovnica i redovnika. Redovnički dani održani su ove godine na više mjesta nego što je to do sada bio slučaj, a u okviru Redovničkih dana u Zagrebu s prigodnim je predavanjem gostovao i tajnik Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, mons. José Rodríguez Carballo. Središnji događaj Godine posvećenog života u Hrvatskoj bio je Nacionalni susret redovnika, redovnica, Bogu posvećenih laika i laika povezanih s redovničkim zajednicama u Hrvatskom nacionalnom svetištu u Mariji Bistrici. Ovi susreti, kao i brojni drugi projekti i pothvati, poput redovničkog benda i medijskoga praćenja, omogućili su veću prisutnost redovništva i drugih Bogu posvećenih osoba u javnom životu. Kroz godinu posvećenog života više je redovničkih zajednica proslavilo svoje godišnjice osnutka ili druge važne događaje svoje povijesti, a u tijeku je proslava 800. obljetnice dominikanskoga reda, dok će franjevci ove godine proslaviti 800. obljetnicu Porcijunkulskoga oprosta.

2. Na kraju Godine posvećenog života dobro je promisliti je li zajedničkim trudom, zalaganjima i projektima došlo do pozitivnog pomaka u životu i djelovanju Bogu posvećenih osoba u svjetlu postavljenih ciljeva: sa zahvalnošću se sjetiti nedavne prošlosti, s nadom prigrliti budućnost i sa strašću živjeti sadašnjost. Osim toga, bilo bi dobro vidjeti je li se pomak dogodio i na drugim razinama, primjerice, u kojoj su mjeri redovnici i laici posvećeni u svijetu krenuli prema rubovima, prema svima koji su u potrebi ili u Crkvi i društvu zapostavljeni. Ova pitanja mogu ostati na razmišljanje svakoj zajednici, ali i svakoj Bogu posvećenoj osobi.

3. Sretna je okolnost da je završetak Godine posvećenog života obilježen početkom Izvanrednog jubileja milosrđa koji je započeo 8. prosinca 2015., a trajat će do 20. studenoga 2016. Osobito se redovnice, redovnici i ostale Bogu posvećene osobe trebaju osjetiti pozvanima navješćivati svima Božje milosrđe. Ako je, kako kaže papa, „milosrđe postalo živo, vidljivo i dosegulo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta“ (Misericordiae vultus, 1), onda oni koji su odlučili iz bližega nasljedovati stope Isusa Krista, postaju vidljivi znakovi toga živoga milosrđa u današnjem svijetu. Da bi se to moglo dogoditi, potrebno je najprije osobno prepoznati na sebi samome djelovanje Božjega milosrđa. Potrebno je prepoznati se od Boga zamilovanim, utjecati se njegovoj nježnoj ljubavi i dozvoliti da on mijenja i preobražava. U tu svrhu valja još snažnije naglasiti važnost pomirenja unutar zajednica i pomirenja s Bogom u sakramentu pomirenja. Za svakog redovnika, redovnicu i laika posvećenog u svijetu ovaj Izvanredni jubilej trebao bi biti poticaj na osobno obraćenje. Ovo iskustvo milosrdnoga Boga ne smije međutim ostati zatvoreno u životu pojedinca ili zajednice, nego ga valja komunicirati prema van. Papa u buli kojom je najavio Izvanredni jubilej milosrđa kaže: „Crkva ima zadatak naviještati Božje milosrđe, to živo srce evanđelja, koje na svoj način mora doprijeti do srca i uma svake osobe. Kristova zaručnica mora se ugledati na Sina Božjega, koji ide ususret svima bez iznimke. U ovo vrijeme, kada se Crkva posvećuje zadaći nove evangelizacije, temu milosrđa treba uvijek predlagati s novim zanosom i novim pastoralnim djelovanjem.“ U nastavku papa dodaje da Crkva „vlastitim riječima i djelima mora prenositi milosrđe, kako bi dotaknula srca svih ljudi i potaknula ih da ponovno pronađu put koji vodi k Ocu“ (Misericordiae vultus 12). Evo zadatka za redovnike, redovnice i ostale Bogu posvećene osobe.

4. Kroz Izvanredni jubilej milosrđa ostaje svima mogućnost da se uključe u različita događanja na razini pojedinih biskupija, u svojim zajednicama, svjedočeći uvijek milosrdno lice Oca koji poziva čovjeka, nalazi izgubljene, tješi ožalošćene, oprašta grešnicima i pomaže svima. Bit će, međutim, prilike i za javno i zajedničko svjedočenje. Raduje nas što su kao zaštitnici ovog Jubileja odabrana dvojica redovnika: sveti Pio iz Pietrelcine i naš sveti Leopold Bogdan Mandić. Tijela ovih dvaju svetaca bit će izložena na štovanje u bazilici sv. Lovre izvan zidina od 3. do 5. veljače i u bazilici sv. Petra u Rimu od 6. do 11. veljače 2016., a tijelo svetog Leopolda Bogdana Mandića bit će, od 13. do 18. travnja 2016., također izloženo u župnoj crkvi svetog Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu i u zagrebačkoj katedrali. Pozivamo stoga sve redovnike, redovnice i ostale Bogu posvećene osobe da, koliko je u njihovim mogućnostima, obilježe ovaj događaj.

5. Kad govori o željenim plodovima Izvanrednog jubileja milosrđa, papa Franjo kaže: „Kako samo želim da nadolazeće godine budu prožete milosrđem, da bismo išli ususret svakoj osobi, noseći Božju dobrotu i nježnost!“ (Misericordiae vultus 5). Ići ususret svakoj osobi! Bogu posvećene osobe u središtu svoga zanimanja, svoga djelovanja, ali i svojih misli i svojih molitava, trebaju na prvom mjestu imati osobu. Važna su pravila, propisi, zahtjevi reda ili družbe, no ne smiju zamagliti pred našim pogledom osobu kojoj smo poslani i u kojoj prepoznajemo Isusa Krista. U svojim osobnim susretima s drugima i u djelovanju cijele zajednice valja izbjeći napast da osobu zanemarimo ili čak povrijedimo pokušavajući je smjestiti unutar naših očekivanja. Ići ususret svakoj osobi! To znači ususret svakome, bez ograničenja. Valja izbjeći napast da svoje djelovanje tako ograničimo na samo jednu naciju, samo jedno područje, samo pripadnike Crkve.

6. Neka Izvanredni jubilej milosrđa bude prigoda svim redovnicama, redovnicima i ostalim Bogu posvećenim osobama da najprije iskuse blizinu Boga „bogatog milosrđem“, a onda da i sami postanu navjestitelji i navjestiteljice, djelitelji i djeliteljice milosrđa svim ljudima i svakoj osobi. Neka to bude novi korak koji neće završiti s krajem Jubileja, nego će se nastaviti i kroz nadolazeće godine.

S tim mislima od srca vam želimo blagoslovljen Dan posvećenog života i milosrđem ispunjenu godinu Jubileja!

O blagdanu Obraćenja svetoga Pavla, 25. siječnja 2016.

U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života:

Msgr. Mate Uzinić, predsjednik

U ime Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica:

Fra Jure Šarčević, predsjednik

5. PASTORALNO - KATEHETSKI KOLOKVIJ ZA SVEĆENIKE

BR. 32/2016.

ZAGREB, 25. SIJEČNJA 2016.

Predmet: „Crkva je Božja obitelj u svijetu” (Deus caritas est, br. 25.). O mogućnostima pastorala obitelji „iz srca Evanđelja”; Peti pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike - obavijest, daje se

Svim poštovanim sudionicima Petoga pastoralno-katehetskog kolokvija za svećenike

Poštovani sudionici Kolokvija,

najprije Vas iskreno pozdravljam te unaprijed izričem radost i zahvalu za spremnost sudjelovanja na Petom pastoralno-katehetskom kolokviu za svećenike koji se ostvaruje u organizaciji Hrvatske biskupske konferencije, točnije u organizaciji Vijeća za kler i Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju u suradnji s Uredom HBK za život i obitelj. Tema Kolokvija, naznačena u predmetu ovoga dopisa, znak je jedinstvenoga puta razmišljanja Crkve na općoj i na nacionalnoj razini. Kolokvij će se održati 24. i 25. veljače 2016. u prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, Kaptol 29a. S obzirom na Vaše sudjelovanje te organizaciju Kolokvija, dopustite mi nekoliko informacija:

Dijecezanski biskup, odnosno osoba koju on zaduži, pozvana je na adresu Nacionalnog katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije, Ksaverska cesta 12a, Zagreb, poslati do četvrtka, 18. veljače 2016. imena svih sudionika Kolokvija. Načelni kriteriji izbora sudionika Kolokvija su: po jedan svećenik kao predstavnik svakog dekanata, zatim predstojnik ili predstojnica katehetskog ureda nad/biskupije, voditelj trajne izobrazbe svećenika na nad/biskupijskoj razini i odgovorne osobe za pastoral nad/biskupije bilo daje riječ o predstojniku nad/biskupijskoga pastoralnog centra, ureda za pastoral obitelji ili slično. Uz imena sudionika treba točno navesti službu i adresu stanovanja, odnosno adresu radnoga mjesta.

Mjesni ordinariji su slobodni odrediti način financijske podrške svećenicima, odnosno sudionicima Kolokvija. U tom smislu napominjemo da će Nadbiskupijski pastoralni institut omogućiti smještaj za otprilike 60-ak sudionika. Osim mogućnosti smještaja u svojim prostorima, Pastoralni institut preuzima i dogovor u vezi sa smještajem u Svećeničkom domu, Kaptol 7, Zagreb. Zainteresirani za smještaj trebaju se prijaviti najkasnije do 18. veljače 2016. na telefonski broj 01/55-22-000.

Tajništvo HBK preuzet će troškove vezane uz objede i odmore za vrijeme Kolokvija. Kao organizatori Kolokvija računamo da ćete biti prisutni na objedima. Molimo Vas samo za informaciju, ukoliko ste sigurni da nećete prisustvovati na nekom od predviđenih objeda, da nam to unaprijed javite na telefon NKU HBK 01/5635032 ili na e-mail: nku@hbk.hr

Za sve potrebne informacije u vezi s održavanjem Kolokvija slobodno se obratite na adresu Nacionalnog katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije, Ksaverska cesta 12a, Zagreb, odnosno na tel: 01/563-50-32. Isto tako se o Kolokviu, kao i o drugim sadržajima, možete informirati na web stranici: www.nku.hbk.hr

Budući da je prvoga radnog dana predviđeno Euharistijsko slavlje, molimo svećenike da sa sobom ponesu liturgijsko ruho ljubičaste boje.

Radujući se Vašem dolasku i sudjelovanju na Petom pastoralno-katehetskom kolokviu za svećenike, iskreno Vas pozdravljam!

Mons. Enco Rodinis, generalni tajnik

OPTIMIZMOM, VELIKODUŠNOŠĆU I ZAJEDNIŠTVOM DO DEMOGRAFSKE OBNOVE HRVATSKE

Poruka za Dan života

Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za život i obitelj

Sestre i braćo u Kristu, poštovani ljudi dobre volje!

Proslava „Dana života“, koja se prema odluci hrvatskih biskupa slavi prve nedjelje u veljači, prigoda je za zajedničko promišljanje o ljepoti dara ljudskoga života u svim njegovim fazama, njegovoj zaštiti i promicanju, kao i o različitim prijetnjama i ugrozama kojima je izložen.

Dan života (7. veljače 2016.) ove je godine uronjen u Izvanredni jubilej milosrđa kojim nas je papa Franjo želio potaknuti na trajno razmatranje otajstva milosrđa. On u Buli najave Jubileja piše da je milosrđe „temeljni zakon koji živi u srcu svake osobe koja iskreno gleda u oči svoje braće i sestara na putu života“ (br. 2). To milosrđe nužno uključuje i one koje ne možemo gledati u oči, poput nerođenog djeteta skrivenog u majčinoj utrobi, bolesnika na uređajima za održavanje života ili starije osobe koja više nema snage držati otvorenima svoje umorne oči. Nije dovoljno gledati samo tjelesnim očima! Valja nam se naučiti gledati i duhovnim očima, pronicući sve dublje u otajstvo Božje milosrdne ljubavi! Mjera naše ljudskosti se prepoznaje u tome kako se odnosimo prema onima koji se nalaze na rubu društva, onima čiji se glas ne čuje. To se, u ozračju proslave Dana života, odnosi na djecu koja su na početku i starije osobe koje su na kraju života. Društvo u kojemu nema mjesta za djecu i starije „nosi sa sobom virus smrti“ (Papa Franjo). I mi u Hrvatskoj smo zaraženi tim virusom kad svojom šutnjom i nedjelovanjem pristajemo uz kulturu smrti i kulturu odbacivanja. I upravo je to ono što, između ostaloga, snažno doprinosi aktualnoj demografskoj krizi u Hrvatskoj, na koju su naši biskupi već upozorili u apelu s 50. jubilarnog zasjedanja HBK u travnju 2015.

Na tome tragu željeli smo u prigodi ovogodišnjeg Dana života dodatno produbiti tu temu i potaknuti sve društvene čimbenike i širu javnost na konstruktivnu raspravu i žurno djelovanje. Suočeni smo s činjenicom da Hrvatskoj prijete demografski slom, jer unatrag dva i pol desetljeća u njoj umire više ljudi nego što ih se rađa. Iz godine u godinu više se ljudi, mahom mlađih, iseljava nego što ih se useljava. Sve je veći udio starijeg stanovništva u odnosu na mlađe, a to ukazuje na ubrzano starenje populacije. Nitko od nas nema pravo reći da ga se to ne tiče, nego bi se u raspravu o tome prevažnom pitanju trebali uključiti svi, a osobito oni društveni čimbenici koji mogu doprinijeti stvaranju ozračja u kojem će demografska obnova Hrvatske postati središnjom točkom političkog, gospodarskog i uopće društvenoga konsenzusa. Radi se o općem dobru i pitanju zajedničke budućnosti, koje kao takvo nadilazi politička, vjerska i druga opredjeljenja.

Demografska obnova Hrvatske nameće se kao žurna i prioritetna zadaća, kako na polju izrade strategija i politika gospodarskoga i regionalnog razvoja, tako i po pitanjima izgradnje stabilnoga socijalnoga okvira koji će uključivati sveobuhvatne i dugoročne mjere poput pružanja adekvatne pomoći zaposlenim roditeljima oko skrbi za djecu, zapošljavanje mladih, stambeno zbrinjavanje mladih obitelji, prilagođeno radno vrijeme te stvaranje većih mogućnosti za skrb o starijima, bolesnima i nemoćnima. Ipak, ključni preduvjet demografske obnove stvaranje je optimističnog ozračja i promjena mentaliteta prema braku, obitelji i djeci, kao važnim društvenim vrednotama bez čijeg osnaživanja nije moguće ostvariti željeni cilj. Samo to će zaustaviti ili barem usporiti negativne demografske trendove, zatim ih, postupnim i dugoročnim djelovanjem, preokrenuti u pozitivnom smjeru. U tome najveću odgovornost imaju državne institucije i sve razine vlasti kojima je zadaća stvarati zakonodavni okvir unutar kojega se potiču, razvijaju i oblikuju društveni procesi. Njima smo mi kao vjernici, članovi Katoličke Crkve, spremni dati svoj doprinos, kako u dijalogu i zajedničkom traženju rješenja sa svim zainteresiranim institucijama i ljudima dobre volje, tako i u konkretnim inicijativama i programima osnaživanja braka i obitelji pružanjem potpore svim onim bračnim parovima koji su spremni biti otvoreni životu, ali na različite načine bivaju u tome obeshrabreni i onemogućeni.

Ima razloga za optimizam! Naime, na temelju raspoloživih pokazatelja uočava se da hrvatske obitelji žele imati jedno dijete više. Raskorak između željenog i stvarnog broja djece može biti i jest polazište demografske obnove Hrvatske. Dodatni znak nade jesu i provedena istraživanja koja ukazuju da su učenici srednjih škola i gimnazija u Hrvatskoj sve skloniji zaštiti nerođenog života, a što dokazuju i svojim angažmanom u inicijativama i udrugama za zaštitu života. Crkva, prepoznajući taj potencijal, želi potaknuti mlade da s

pouzdanjem u Božju providnost prihvate odgovornosti bračnog i obiteljskog života, ali također želi konkretno pomoći kako bi obitelji zaista imale željeni broj djece. U tome iznimno važnu ulogu imaju svećenici i osobe posvećenog života. Na tragu smjernica s prošlogodišnje redovne sinode biskupa posvećene temi obitelji potičemo ih da usvajajući „umijeće praćenja“ budu blizu bračnim parovima i obiteljima kao pratnja na njihovu putu: tako da idu uz njih i slušaju ih u tišini, tako da idu ispred njih ukazujući na put kojim valja ići i tako da idu iza njih slijedeći ih, podupirući i ohrabrujući.

Naposljetku, pozivamo sve na odbacivanje negativnog ozračja prožetog pesimizmom, malodušnošću i podjelama i na stvaranje ozračja optimizma, velikodušnosti i zajedništva. Bez toga se ne može očekivati pomak na planu demografske obnove hrvatskog društva. Vjernicima upućujemo i poziv na usrdnu molitvu da se dogodi obraćenje srdaca, ali i da usvoje novu svijest odgovornosti i spremnosti na radosno prihvaćanje novoga života i skrb o njemu u svim njegovim fazama i stanjima. Neka našu molitvu prate djela ljubavi i milosrđa, solidarnosti i spremnosti da pomognemo onima u potrebi, kako bi u našoj sredini zavládala istinska kultura života.

U tome će nam pomoći prisutnost i nadahnuće Duha Svetoga i moćni zagovor naše nebeske Majke Marije, one koja nam je svima postala nezamjenjivi uzor odgovorivši na Božji dar života.

S ovim mislima od srca želimo blagoslovljen Dan života i milosrđem ispunjenu godinu Izvanrednog jubileja milosrđa!

Zagreb, o blagdanu sv. Agate, 5. veljače 2016.

U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za život i obitelj

Msgr. Mate Uzinić,
predsjednik

„BUDITE SVI JEDNODUŠNI, PUNI SUOSJEĆANJA I BRATSKE LJUBAVI, MILOSRDNI, PONIZNI“ (1 PT 3,8)

Poslanica varaždinskog biskupa i predsjednika Hrvatskog Caritasa Josipa Mrzljaka povodom Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Draga braćo i sestre!

Već desetu godinu zaredom tjedan uoči treće korizmene nedjelje, a osobito na samu treću nedjelju, odlukom hrvatskih biskupa održava se “Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini”.

U tom tjednu u svim župama diljem Hrvatske zajedno molimo ali i prikupljamo milodare za pomoć najugroženijim stanovnicima BiH. Odlukom svojih biskupa pridružuju nam se i vjernici u Bosni i Hercegovini. Znak je to našeg zajedništva u obje naše domovine, ali i zajedništva svih naših sunarodnjaka raseljenih po cijelom svijetu.

Svima nam je već dobro poznato kako je papa Franjo 8. prosinca 2015., na svetkovinu Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije, proglasio jubilarnu godinu za cijelu Crkvu – Svetu godinu milosrđa. Iz dana u dan promišljamo što to znači za naš svakodnevni život.

Sveta i jubilejska godina prikladno je vrijeme za promjenu života. Da bismo život mogli promijeniti, ponajprije svoj, a onda i tuđi, treba naći snage i hrabrosti otvoriti i oči, i uši i srce, usuditi se čuti plač nevinih ljudi kojima su oduzeta dobra, dostojanstvo, osjećaji, život – piše Papa. Prepoznati one koji su okradeni, porobljeni i opljačkani u onome što čini (njihovo) ljudsko dostojanstvo prvi je korak ka putu života nadahnutog kršćanskim milosrđem. Drugi korak je jasno i nedvoznačno priznati i označiti što je to u nama samima, našem društvu, zajednicama u kojima živimo, krećemo se i jesmo grešno i kvarno, sve ono što nas zavodi i odvlači s puta milosrđa. Treći je korak odlučiti se obratiti i na tom putu obraćenja zatražiti pomoć naših bližnjih. Tako jubilarna godina postaje izvrsno sredstvo da se svi jačamo u zajedništvu i potičemo se na otkrivanje važnosti konkretnog svjedočenja vjere tj. snažnije življenje djela tjelesnoga i duhovnoga milosrđa.

Ljubav je po svojoj naravi konkretna i potvrđuje se u svakidašnjici: u nakanama i mislima, u stavovima, u ponašanju. Kao što je Božje milosrđe njegova odgovornost za nas, i mi smo svoju ljubav pozvani usmjeriti prema bližnjima. Jedino u svakodnevici oživotvorujemo milosrđe, tu snagu koja sve pobjeđuje, koja srca ispunja ljubavlju i tješi opraštanjem. Jedino tako Crkva postaje živi znak Očeve ljubavi prema svijetu i stvorenju. Ta konkretna ljubav teži se pokazati i oživotvoriti za cijeli svijet, za sve potrebite!

Još jednu stvar, tako značajnu za djelovanje i život Caritasa na svim razinama, od najmanje župe preko nad/biskupijske do nacionalne razine organiziranog djelovanja, naglašava Papa: Crkva i župe neka budu oaze milosrđa. Caritas, taj integrativni element i jedan od tri stupa Katoličke Crkve, u Očevu i Kristovu milosrđu nalazi temelj na kojem počiva život Crkve. Stoga, cjelokupno njezino pastoralno djelovanje moralo bi biti obavijeno nježnošću koju pokazuje prema vjernicima; ništa u njezinu naviještanju i njezinu svjedočenju svijetu ne bi smjelo biti lišeno milosrđa. Sama se vjerodostojnost Crkve očituje u tome kako ona svjedoči milosrđe i suosjećajnu ljubav. Vrijeme je da se vratimo na bitno i da preuzmemo na sebe teret slabosti i teškoća naše braće i sestara. Ta suosjećajna ljubav očituje se u odgoju djece – primjerom i prisutnošću roditelja u njihovu svakodnevnom životu; u promicanju vrijednosti braka kao zajednice muškarca i žene; u važnosti odgoja u vjeri, ponajprije primjerom odgajatelja; u poticanju solidarnosti; u razvijanju kritičkog mišljenja i hrabrog preuzimanja odgovornosti; u ustrajnosti i spremnosti na žrtve – a sve to ukorijenjeno u Kristu.

Osim toga, hvale je vrijedno u pastoralu naglašavati konkretna djela kršćanske ljubavi. Sedam tjelesnih djela milosrđa: 1. Gladna nahraniti; 2. Žedna napojiti; 3. Siromaha odjenuti; 4. Putnika primiti; 5. Bolesnika i utamničenika pohoditi; 6. Zarobljenike i prognanike pomagati; 7. Mrtve pokopati. Sedam duhovnih djela milosrđa: 1. Dvoumna savjetovati; 2. Neuka poučiti; 3. Grješnika ukoriti; 4. Žalosna i nevoljna utješiti; 5. Uvrjedu oprostiti; 6. Nepravdu strpljivo podnositi; 7. Za žive i mrtve Boga moliti. Živeći tako, susrećemo Krista živog; odričući se grijeha susrećemo se sa živim Bogom ljubavi, te na taj način prolazimo kroz vrata

milosrđa. Na to nas podsjećaju i riječi sv. Ivana od Križa: “Na zalasku života bit ćemo suđeni po ljubavi”, kako ih citira papa Franjo, ili, kako je govorio njegov prethodnik, papa u miru Benedikt XVI.: “Milosrđe je sva ona ljubav koju smo primili i pružili.”

Je li naivno vjerovati da živeći djela milosrđa možemo promijeniti svijet? Kako i sam papa Franjo uočava, ljudski govoreći, to je ludo, ali “ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi” (1 Kor 1, 25). Ondje gdje stanuje milosrđe naizgled nemoguće postaje stvarnost.

Uvjereni i poučeni u kršćanskom milosrđu, želeći slijediti primjer Isusa Krista, Spasitelja i Otkupitelja, moleći za jedinstvo i zajedništvo hrvatskog naroda i Crkve u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, zajednički supateći, pod-noseći brige i terete, dijeleći radosti i nade, pozivam vas, draga braćo i sestre, da danas konkretno posvjedočimo kako nam je milosrđe milo. Molimo zajedno i podržimo akciju koju organizira Hrvatski Caritas kako bismo prikupljenu pomoć preko Caritasove mreže biskupijskih Caritasa u Bosni i Hercegovini, od Banja Luke preko Sarajeva do Mostara, uputili onima koji čeznu za duhovnim i tjelesnim milosrđem. Djevica Marija neka nam bude zagovornicom da ova Sveta godina milosrđa urodi obiljem plodova i, dajući svima iskusiti Božju skrb za nas, potakne sve nas da neumorno činimo djela tjelesnog i duhovnog milosrđa. Amen!

mons. Josip Mrzljak
predsjednik Hrvatskog Caritasa

PAPA PRIMIO ČLANOVE STALNOGA VIJEĆA HBK

S hrvatske strane članovi mješovitoga tijela, koje ima zadatak razmotriti ulogu blaženoga kardinala Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i poslije Drugog svjetskog rata, su: kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup, mons. Antun Škvorčević, požeški biskup, mons. Ratko Perić, mostarsko-duvanjski biskup, prof. dr. sc. Jure Krišto i prof. dr. sc. Mario Jareb.

Papa Franjo primio je u četvrtak, 3. ožujka 2016., u posebnu audijenciju članove Stalnoga vijeća HBK: uzoritoga gospodina kardinala Josipa Bozanića, zagrebačkoga nadbiskupa, mons. Želimira Puljića, zadarskoga nadbiskupa i predsjednika HBK, mons. Đuru Hranića, đakovačko-osječkoga nadbiskupa, i mons. Dražena Kutlešu, porečko-pulskoga biskupa.

Članovi Stalnoga vijeća izvjestili su Svetog Oca o stanju Crkve u Hrvatskoj. Na susretu s Papom govorilo se između ostaloga i o radnom tijelu koje je inicirao Sveti Otac, a koje ima zadatak zajednički razmotriti ulogu blaženoga kardinala Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i poslije Drugog svjetskog rata.

U radu mješovitoga tijela, pod pokroviteljstvom Svete Stolice, predstavnici su Katoličke Crkve i Srpske Pravoslavne Crkve. S hrvatske strane članovi mješovitoga tijela su: kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup, mons. Antun Škvorčević, požeški biskup, mons. Ratko Perić, mostarsko-duvanjski biskup, prof. dr. sc. Jure Krišto i prof. dr. sc. Mario Jareb.

Članovi Stalnoga vijeća imali su odvojene radne susrete s državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom i s predsjednikom Papinskoga vijeća za promicanje jedinstva kršćana kardinalom Kurtom Kochom.

Zagreb, 5. ožujka 2016.

Tiskovni ured HBK

III.
POREČKA I PULSKA BISKUPIJA

ZA REKOLEKCIJU

1. veljače 2016.

Završetak Godine posvećenog života, utorak, 2. veljače 2016. u crkvi svetog Franje Asiškog u Puli, s početkom u 18,00 sati. Svečanu koncelebriranu misu predvodit će mons. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup. Pozvani su, uz redovnike i redovnice i svi svećenici, ako im je moguće, da se pridruže tom slavlju zahvale i da to slavlje preporuče svojim vjernicima. Poruku prigodom završetka Godine posvećenog života već smo vam dostavili.

Dan života, nedjelja 7. veljače 2016. Prosljedili smo Vam dopis.

Korizmeni susreti za vjeroučitelje i župne animatore. I ove godine Katehetski ured Porečke i Pulske biskupije organizira Korizmene susrete za školske vjeroučitelje i župne animatore. Kroz tri korizmene subote, **13. veljače, 20. veljače i 27. veljače 2016.** održavat će se ti susreti u Pazinskom kolegiju po programu koji smo vam već dostavili. Osobito preporučamo da pozovete i uputite na te susrete vaše suradnike po župama, ili koji bi to mogli postati.

Susret mladih – Zajednička euharistija mladih Istre održat će se u nedjelju, **14. veljače 2016.**

Duhovna obnova za svećenike u Pazinu održat će se u ponedjeljak, **15. veljače 2016.** godine u Pazinskom kolegiju s početkom u 10,00 sati. Nakon razmatranja mogućnost za pojedinačne ispovijedi. U 12,00 sati predviđen je objed u Kolegiju, a zatim u Svetom Ivanu i Pavlu u 14,00 sati sveta misa za žrtve totalitarnih režima, koju će predvoditi mons. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup.

Peti pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike, 24. i 25. veljače 2016. održat će se u Zagrebu u prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnoga instituta, Kaptol 29a. U prilogu Vam šaljemo dopis sudionicima Kolokvija i Nacrt programa Kolokvija. Molimo prečasne dekane da na rekolekciji izaberu, prema uputama iz priloženog dopisa, predstavnike i prijave ih Ordinarijatu najkasnije do 18. veljače 2016. godine do 12,00 sati.

Korizmena hodočašća u porečku i pulsku katedralu u Godini milosrđa (Pokorničko bogoslužje, pojedinačne ispovijedi, pobožnost Križnog puta i sveta misa).

Treće korizmene nedjelje, 28. veljače 2016. održat će se Korizmeno hodočašće u porečku katedralu za dekanate: buzetski, pazinski, pićanski, porečki, rovinjsko-kanfanarski i umaško-oprtaljski. Početak u 16,30 sati. Svetu misu će predvoditi porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša.

Križni put za mlade „Stazama svetog Šimuna“ održat će se u Gračišću, u subotu **5. ožujka 2016.** godine s početkom u 10,00 sati.

Četvrte korizmene nedjelje, 6. ožujka 2016. održat će se Korizmeno hodočašće u pulsku katedralu za dekanate: labinski, vodnjanski i pulski. Početak u 16,30 sati. Svetu misu će predvoditi porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša.

Pojedine župe mogu se i same odlučiti u koju će katedralu hodočastiti. Molimo da se dekani međusobno dogovore o pripravi i sudjelovanju, bilo svećenika, bilo vjernika.

SVIM ŽUPNIM UREDIMA

Poreč, 9. veljače 2016.

Prot: 97/2016.

PREDMET: ČETVRTO DOPUNJENO IZDANJE „CRKVA U ISTRI” MONS. IVANA GRAHA

Velečasni gospodine Župniče!

Budući da je Biskupija odlučila izdati IV. dopunjeno izdanje CRKVE U ISTRI ovim putem Vam se obraćam s molbom da pažljivo pregledate izvadak iz spomenute knjige koji se tiče Vaše župe i provjerite jesu li navedeni podaci točni. Ako nisu načinite korekcije i ako smatrate da treba što nadodati bit će nam zadovoljstvo to uvrstiti u novo izdanje CRKVE U ISTRI.

Želja nam je da ovo novo izdanje bude, kao što su i dosadašnja to bila, u skladu s trenutnim stanjem u Vašoj župi.

Očekujemo Vaše odgovore do kraja veljače 2016. godine.

Unaprijed se zahvaljujem Vašem doprinosu ovom djelu koje je započeto od našeg svećenika blage uspomene mons. Ivana Graha.

S poštovanjem Vas pozdravlja

Sergije Jelenić, kancelar

RAZRJEŠENJA I IMENOVANJA

Vlč. **Rikard Lekaj** razrješuje se službe predstojnika Obiteljskog ureda Porečke i Pulske biskupije.

Vlč. o. **Euzebije Knežević** imenuje se predstojnikom Obiteljskog ureda Porečke i Pulske biskupije.

Razrješuju se dosadašnji članovi Viijeća za pastoral obitelji i duhovnost laika te se imenuju novi članovi Vijeća za obitelj i novu evangelizaciju: Milivoj Koren, pročelnik, Euzebije Knežević, predstojnik Obiteljskog ureda, Josip Peteh, Dorijana Ujčić, Štefanija Prosenjak Žumberak, Silvija i Erik Roznbeker, Irena i Bariša Dujak.

VIJEĆE ZA OBITELJ I NOVU EVANGELIZACIJU

Poreč, 12. veljače 2016.

Prot. br. 118/2016.

SVIM ČLANOVIMA VIJEĆA

Nakon što je predsjednik Vijeća preč. Milivoj Koren, dopisom br. 4/2016. od 10. veljače 2016., radi boljeg funkcioniranja Vijeća, predložio kadrovske promjene ovim razrješujem dosadašnje članove Vijeća i

imenujem

na petogodišnji mandat (11. 2. 2016. – 11. 2. 2021.)

novi članove Vijeća za obitelj i novu evangelizaciju:

Milivoj Koren, pročelnik
Euzebije Knežević, predstojnik Obiteljskog ureda
Josip Peteh,
Dorijana Ujčić,
Štefanija Prosenjak Žumberak,
Silvija i Erik Roznbeker,
Irena i Bariša Dujak.

Sjednicu Vijeća nastojte imati najmanje dva puta godišnje u dogovoru s generalnim vikarom. Svi navedeni članovi su dužni prisustvovati sjednicama Vijeća. Ako neki član ne može doći, neka o izostanku obavijesti pročelnika spomenutog Vijeća.

S poštovanjem vas pozdravlja

✠ Dražen Kutleša, biskup

ZA REKOLEKCIJU

7. ožujka 2016.

“**Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini**” i ove je godine obilježen na treću korizmenu nedjelju, 28. veljače 2016. godine. Ova se akcija provodi već devetu godinu. Cilj je upoznati stanje Katoličke Crkve i Hrvata u BiH i prikupljenim materijalnim sredstvima pomoći biskupijskim i nacionalnom Caritasu u Bosni i Hercegovini, te posvjedočiti zajedništvo s braćom. Molimo Vas da milostinju od nedjelje 28. veljače 2016. u cijelosti dostavite što prije Ordinarijatu, kako bi se što prije dostavila onima za koje se skupljalo.

11. i 12. ožujka 2016. - Klanjanje 24 sata za Gospodina. Po preporuci Svetog oca uključimo se i mi po župama i redovničkim zajednicama organizirati, prema mogućnostima, 24 satno klanjanje za Gospodina od petka, 11. ožujka 2016. navečer pa do subote, 12. ožujka 2016. godine navečer. Povežimo to sa Svetom godinom Milosrđa.

12. ožujka 2016. - Duhovna obnova za pjevače i župne suradnike. Vijeće za liturgiju i crkvenu glazbu organizira u prostorima Pazinskog kolegija duhovnu obnovu za pjevače i župne suradnike. O tome ste već dobili obavijest i vjerujemo da ste već prijavili svoje pjevače i suradnike. Preporučamo da i svećenici, župnici doprate svoje vjernike i da se stave na raspolaganje radi ispovijedi tog dana u pazinu.

19. ožujka 2016. Sveti Josip – Dan očeva. Prigoda je da se progovori o važnosti očeva u obiteljima, o odgoju. Moglo bi se po župama organizirati, osobito s djecom ili mladima i kakav prigodan program.

Uskrsne ispovijedi. Omogućimo svojim vjernicima da osobito po sakramentu pomirenja dožive milosrdnog Oca koji je velikodušan u praštanju. Dogovorimo se za uskrsne ispovijedi po župama.

Veliki četvrtak – Pozivamo sve naše svećenike, redovnike i bogoslove da na Veliki četvrtak, 24. ožujka 2016. godine sudjeluju na **Misi posvete ulja u porečkoj katedrali u 10 sati.** Za misu treba ponijeti albu i štolu bijele boje. Nakon svete mise uzet ćete „sveta ulja“ za svoje župe. Na kraju slavlja svi su pozvani na agape u Biskupskom ordinarijatu.

Veliki petak - milostinja za Svetu Zemlju. Na Veliki petak se u katoličkom svijetu skupljaju milodari za potrebe očuvanja svetih mjesta u Svetoj Zemlji. Neka svećenici na Veliki petak, 25. ožujka 2016. godine pozovu vjernike da tog dana (kod ljubljenja križa ili, nakon obreda, kod „Božjeg groba“) daju svoj dar za pomoć kršćanima u Svetoj Zemlji.

Potičemo sve svećenike da vjernike upozore i na održavanje posta i nemrsa. Osobito treba protumačiti smisao i posta i nemrsa.

Biskupsko priznanje. Pozivamo sve svećenike da i za ovu godinu predlože po jednog kandidata iz dekanata za Biskupsko priznanje. Neka to bude osoba koja se ističe svojim zalaganjem, poštivnošću i ljubavlju za dobro i napredak mjesne Crkve. Župnik neka pismeno obrazloži zašto se ta osoba predlaže, a dekan neka dostavi Ordinarijatu do kraja lipnja 2016. godine.

Mons. Vilim Grbac,
generalni vikar

Poreč, 1. ožujka 2016.
Prot.: 174/2016.

VELIKI ČETVRTAK

SVIM DIJECEZANSKIM I REDOVNIČKIM SVEĆENICIMA

Velečasni gospodine!
Velečasni oče!

Pozivamo sve naše svećenike, redovnike i bogoslove da na **Veliki četvrtak, 24. ožujka 2016. godine** sudjeluju na **Misi posvete ulja u porečkoj katedrali u 10 sati.**

Za misu treba ponijeti albu i štolu bijele boje. Nakon svete mise uzet ćete „sveta ulja“ za svoje župe. Na kraju slavlja svi su pozvani na agape u prostorijama Ordinarijata.

Neka Vam Uskrsli podari obilje snage u nesebičnom služenju Bogu i ljudima!
Sretan Uskrs!

Mons. Vilim Grbac,
generalni vikar

Poreč, 1. ožujka 2016.
Prot.: 175/2016.

VELIKI PETAK

SVIM DIJECEZANSKIM I REDOVNIČKIM SVEĆENICIMA

Velečasni gospodine!
Velečasni oče!

Veliki petak - milostinja za Svetu Zemlju. Na Veliki petak se u katoličkom svijetu skupljaju milodari za potrebe očuvanja svetih mjesta u Svetoj Zemlji. Molimo Vas da na **Veliki petak, 25. ožujka 2016. godine** pozovete vjernike da kod ljubljenja križa ili, nakon obreda, kod „Božjeg groba“ daju svoj dar za pomoć kršćanima u Svetoj Zemlji.

Potičemo sve svećenike da vjernike upozorite i na održavanje **posta i nemrsa**. Osobito treba protumačiti smisao i posta i nemrsa.

Neka Vam Uskrsli podari obilje snage u nesebičnom služenju Bogu i ljudima!
Sretan Uskrs!

Mons. Vilim Grbac,
generalni vikar

Poreč, 1. ožujka 2016.
Prot.: 176 /2016.

BISKUPOVA USKRSNA PORUKA

SVIM DIJECEZANSKIM I REDOVNIČKIM SVEĆENICIMA

Velečasni gospodine!
Velečasni oče!

Uskrs – najveći kršćanski blagdan. Mons. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup uputio je uskrsnu čestitku svim svećenicima, redovnicama i redovnicima, bogoslovima, svim vjernicima Porečke i Pulske biskupije, kao i svim ljudima dobre volje.

Dostavljamo Vam Poruku. Molimo Vas da je na svim misama na Uskrs pročitate.
Neka Vam Uskrsli podari obilje snage u nesebičnom služenju Bogu i ljudima!
Sretan Uskrs!

Mons. Vilim Grbac,
generalni vikar

Poreč, 1. ožujka 2016.
Prot.:177/2016.

PERMANENTNO OBRAZOVANJE

SVIM DIJECEZANSKIM I REDOVNIČKIM SVEĆENICIMA DO 10 GODINA MISNIŠTVA

Draga braćo svećenici!

Riječka nadbiskupija zajedno s drugim biskupijama Riječke metropolije i ove godine organizira Stručni skup permanentnog obrazovanja mladih svećenika o temi:

Sakrament pomirenja s naglaskom na oprostite i pridržane grijehе.

Susret će se održati u Domu pastoralnih susreta u Lovranu 12. i 13. travnja 2016. godine. Bilo bi dobro da svećenici sudjeluju na ovom susretu cjeloživotnog učenja. Stručno usavršavanje je naša kanonska obveza (usp. kan 279).

Stoga Vas molim da svoje druge dužnosti tako planirate kako biste mogli u bratskom zajedništvu ostati sve dane, od početka do kraja skupa. Ako bi netko tih dana slučajno imao neodgodivu obvezu, dužan je pronaći zamjenu za župu.

Sa sobom ponesite albu, štolu te Časoslov.

S poštovanjem Vas pozdravlja

✠Dražen Kutleša,
biskup

IV.
VAŽNIJI DOGAĐAJI I VIJESTI IZ ŽIVOTA
BISKUPIJE

BOGOJAVLJENJE U PULSKOJ KATEDRALI

Svečano koncelebrirano misno slavlje o svetkovini Bogojavljenja u pulskoj je katedrali predvodio porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša. Osim katedralnog župnika, vlč. Rikarda Lekaja, koncelebrirao je rektor pulskog Biskupijskog misijskog sjemeništa „Redemptoris Mater” preč. Piergiorgio De Angelis i vicekancelar biskupije vlč. Vladimir Brizić. Biskup je u prigodnoj homiliji prvo napomenuo kako u prikazu pohoda mudraca prepoznajemo tri kategorije ljudi. Prvu predstavlja Herod, on je otvoreni protivnik Isusu, i želi ga ubiti jer se boji da će mu ugroziti vlast. Pismoznanci i farizeji su zbog svoje samodostatnosti indiferentni prema Isusu. U treću kategoriju spadaju Marija i Josip, te pastiri i mudraci koji su ga prepoznali.

O mudracima biskup je napose naglasio tri karakteristike, temeljem kojih bi se i mi trebali nastojati povesti njihovim primjerom. Bili su to intelektualci koji su svjetlom svoga uma tragali za Istinom, vidjeli su ‘zvijezdu Istine’, prepoznali je i krenuli za njom. U svakom je pravom znanstveniku nešto što ga tjera naprijed u potrazi za Istinom, jer potraga za smislom

života, za Bogom, prirodni je poticaj. Nadalje, kao drugu važnu karakteristiku, biskup je istaknuo da mudraci dolaze u Jeruzalem i traže od onih koji poznaju Pisma da im protumače smjerokaz koji ondje postoji. Mudraci umom i napatcima iz Svetog Pisma dolaze do susreta sa Isusom Kristom. Njihovo je traganje urodilo plodom i upravo nam njihov način treba biti uzor koji ćemo slijediti, naglasio je biskup. I naposljetku, darivanje i poklon mudraca pred novorođenim Kraljem pokazuje da su shvatili da ih je ondje doveo upravo Božji poziv. Oni iskazuju zahvalnost. I mi, kada to spoznamo trebamo s time u skladu promijeniti svoj život, te duhovnim i materijalnim darovima darivati bližnjima, u kojima tada spoznajemo Krista. Mudraci nas potiču da slijedimo svoju zvijezdu, svatko od nas ima različit put, ali, i kada nas protivštine nastoje obeshrabriti nemojmo odustati od smjera kojeg nam kazuje ‘zvijezda’ u dubini duše, zaključio je biskup.

Misno slavlje glazbom je popratio katedralni zbor pod ravnanjem Elene Roce, uz orguljsku pratnju Paole Batel.

ZAVRŠETAK GODINE POSVEĆENOG ŽIVOTA

Završetak Godine posvećenog života u Porečkoj i Pulskoj biskupiji obilježen je na blagdan Svijećnice, u utorak, 2. veljače 2016. godine, svečanim koncelebriranim misnim slavljem u pulskoj crkvi svetog Franje Asiškog. Slavlje je predvodio biskup u miru, mons. Ivan Milovan.

Na početku prigodne homilije predvoditelj je pojasnio simboliku svjetla koje prati osobu tijekom života, po primanju sakramenata. Govoreći o Prikazanju Gospodinovom u hramu biskup je naglasio da smo svi mi prikazani obredom krštenja, te smo time postali svi, na jedan način, osobe posvećenog života. Sveti papa Ivan Pavao II. odredio je da blagdan Svijećnice ujedno bude i Dan posvećenog života. Proglašavajući Godinu posvećenog života papa Franjo je želio staviti naglasak na te osobe i njihovu neprocjenjivu ulogu u Crkvi. Biskup je zahvalio svim redovnicama i redovnicima za sve dobro što čine u sredinama gdje žive, a u duhu svoje karizme.

Još i prije završetka Godine posvećenog života, papa Franjo je proglasio Godinu milosrđa kako bi uputio Crkvu na njezino temeljno poslanje. Upravo milosrđe treba biti temeljni stav s kojim djelujemo prema bližnjima. Kako bi živjeli poruku milosrđa moramo nastojati manje misliti na svoje potrebe, a više svoju pozornost usmjeriti na one na rubu društva,

citirao je propovjednik papu Franju. Iskustvo kršćanskog života treba počivati na saznanju Božje ljubavi prema čovjeku. Kršćanin to treba znati prenijeti ljudima oko sebe, a najbolji je način upravo iskazivanjem milosrđa. Na kraju homilije mons. Milovan je citirao riječi pape emeritusa Benedikta XVI. kada se je u prigodi Dana posvećenog života obraćao redovnicima i redovnicama naglasivši kako je svijetu potrebno njihovo svjedočanstvo, njihov stvaralački odgovor na izazove današnjeg vremena, njihova posvećena čistoća u svijetu hedonizma, njihova nenavezanost na materijalno u rastućem materijalističkom mentalitetu i njihov primjer zajedničkog života u zajednicama u svijetu u kojem sve više vlada individualizam.

O. Đuro Hontić, dijecezanski povjerenik za osobe posvećenog života, se na kraju misnog slavlja zahvalio mons. Milovanu, svećenicima, redovnicima i redovnicama te svim prisutnim vjernicima. Misno slavlje glazbom je popratila Grupa Oton.

PEPELNICA U POREČKOJ BAZILICI

Misno slavlje na Pepelnicu u porečkoj prvostolnici i ove je godine predvodio porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša. Uvodni pozdrav izrekao je župnik i dekan preč. Milan Zgrablić. Koncelebrirali su kancelar biskupije preč. Sergije Jelenić te dva župna vikara katedralne župe vlč. Vladimir Brizić i vlč. Mladen Pranjić.

Biskup je na početku homilije napomenuo kako je korizma vrijeme kada se trebamo sa posebnom pažnjom posvetiti sebi, ali ne u materijalnom već u duhovnom smislu. Vrlo često, poput licemjera koje spominje evanđelje, pred drugima glumimo ono što nismo kako bismo naišli na odobravanje, ali u svojoj nutрини znamo da to nije dobro, no nemamo hrabrosti promijeniti se. Bojimo se pokazati svoje pravo lice iz straha da će drugi o nama misliti ono što bi mi mislili o njima vidjevši naše slabosti koje skrivamo. No, Isus

pozna svakoga od nas bolje od nas samih. Potrebno je naglasiti simboliku pepela koji simbolizira grijeh. Isus je ulaskom u Jeruzalem pobijedio grijeh. U Godini milosrđa potrebno je napose imati na umu da grijeh možemo pobijediti samo uz Božje milosrđe, ono grijeh pretvara u nadu, citirao je propovjednik papu Franju.

Upravo zbog toga, Crkva nas upućuje na tri temeljna elementa dobro proživljene korizme: potrebno je, nadasve molitvom, skinuti sa sebe blokadu prema Bogu, skinuti masku koju stavljamo pred drugima milostinjom, ali nadasve milosrdnim pristupom prema onima kojima je potreban ljudska blizina, i naposljetku skinuti blokadu prema sebi odričući se nečega što nam je značajno. Neka svatko u svojoj nutрини odluči što je to, imajući na pameti da ga Bog voli i da će nas uvijek pridignuti i imati razumijevanja.

DAN BOLESNIKA U PULI

Misno slavlje u kapeli svetog Mihovila, na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače 2016. godine predvodio je porečki i pulski biskup, mons. Dražen Kutleša u koncelebraciji s bolničkim kapelanom fra Đurom Vuradinom, pulskim dekanom preč. Milanom Mužinom te vicekancelarom biskupije vlč. Vladimirom Brizićem. Misi je uz liječnike, medicinsko osoblje i druge djelatnike bolnice nazočila i sanacijska upraviteljica pulske Opće bolnice doc. dr. sc. Irena Hrستیć, dr. med. i rektor pulskog sveučilišta prof. dr. Alfio Barbieri.

Biskup je u homiliji, spominjući prisposobu o svadbi u Kani Galilejskoj naglasio kako nas Bog poziva da budemo radosni, jer samo tako možemo svojoj pojavom i svojim primjerom i druge približiti Bogu. Isus je prvo čudo učinio upravo na svadbi, dakle na proslavi koja se događa u obitelji. Bog nam time želi skrenuti pozornost na važnost obitelji, u njoj nastaje život, ali isto tako da je to najbolje mjesto gdje bi trebali biti svi naši stari i bolesni, jer, podsjetio je, svi mi u patnji želimo biti okruženi svojim bližnjima. Biskup je napose naglasio potrebu da prema bolesnima

budemo nježni i pažljivi, te je podsjetio da nas Isus poziva da se uvijek borimo za život, od začetka pa sve do smiraja života.

Govoreći o ulozi Blažene Djevice Marije, biskup je podsjetio da nam u sceni svadbe u Kani, ona treba biti uzor čvrste vjere koja se temelji na molitvi s potpunim povjerenjem. Tako i naša molitva treba biti izrečena s povjerenjem da će biti uslišana. Djelima milosrđa trebamo nastojati prekinuti blokadu koja nas često drži daleko od bližnjih te postom nastojati prevladati blokadu prema sebi. Biskup je homiliju zaključio promišljanjem kako mnogi problemi današnjice nastaju upravo iz nepoštivanja prirodnih zakona i nepoštivanja života.

Misno slavlje izvrsnim su pjevanjem popratili članovi Vokalne skupine pulske Glazbene akademije pod ravnanjem doc. mr. art. Sofije Cingula.

Nakon mise biskup je u pratnji upraviteljice dr. Hrستیć te nekolicine liječnika posjetio Odjel dijalize gdje je pozdravio osoblje i pacijente i darovao im krunice.

MISA ZA ŽRTVE TOTALITARNIH REŽIMA

U ponedjeljak, 15. veljače 2016. održana je poludnevna duhovna obnova za svećenike Porečke i Pulske biskupije u Pazinskom kolegiju. Duhovne nagovore održali su o. Job Mikolić iz rovinjskog fra-

njevačkog samostana i vlč. Joško Listeš, župnik pulske župe Krista Spasitelja. Sudjelovalo je pedesetak svećenika.

U župnoj crkvi svetih Ivana i Pavla u istom mjestu, nedaleko Pazina održana je u 14 sati koncelebrirana sveta misa koju je predvodio mons. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup. Naime, u Porečkoj i Pulskoj biskupiji je uvedena praksa da na prvi korizmeni ponedjeljak bude duhovna obnova za svećenike te nakon toga misa za žrtve totalitarnih režima. Misa se svake godine održava na drugom mjestu, a koje je obilježeno stradanjima žrtava jednog od totalitarnih režima XX. stoljeća. Prošle je godine misa bila u crkvi Sveta Marija Svetomore, nedaleko Žminja, ispred koje se nalazi spomen obilježje za svećenike i bogoslove ubijene tijekom Drugog svjetskog rata i poraća. Ove je godine misa održana u crkvi sv. Ivana i Pavla, nedaleko koje su 7. listopada 1943. Nijemci ubili 67 muškaraca iz okolice te do temelja spalili sela Zgrablići, Gajmovići i Kašćergani.

Biskup je na početku naglasio važnost molitve za sve nevine žrtve i za grijeh koji su počinjeni. Mi svi danas želimo biti u nečemu veliki i primjećeni, no ono po čemu ćemo se spasiti nije ni znanje, ni položaj, ni bogatstvo, već je samo ljubav prema bližnjemu mjerilo za Kraljevstvo nebesko. Danas ima mnogo onih koji će učiniti dobro djelo, ali samo ako će to doprinijeti njihovoj popularnosti, no, najvrjednija su dobročinstva ona u skrovitosti. Ono što dajemo nama je na spasenje, a ono što uskraćujemo na propast nam je, rekao je biskup pojasnivši da je osim materijalnog jednako važno i podariti nekome naše vrijeme, našu pažnju.

Predvoditelj je u nastavku pojasnio želju da se prvog korizmenog ponedjeljka nakon duhovne obnove

za svećenike služi misa za žrtve totalitarnih režima, i to u raznim krajevima biskupije. Želimo odati počast i moliti za one koji su kao nedužne žrtve izgubili život jednostavno jer su se našli na tome mjestu u tim okrutnim vremenima Drugog svjetskog rata. Naša je povijesna i civilizacijska dužnost sa zahvalnošću odati počast tim nevinim žrtvama koje nas potiču na kršćansko opraštanje i molitvu za počinjeno zlo. Samo definirajući istinu o svakom režimu koji je donio patnju i trpljenje ljudi moguće je, kako je govorio sveti papa Ivan Pavao II. očistiti sjećanje i nastaviti bez mržnje koja nagriza. Biskup je na kraju potaknuo okupljene, od kojih su mnogi rođaci poginulih, da u Godini milosrđa traže za njih potpuni oprost.

Nakon mise župnik, vlč. o. Euzebije Knežević, prepričao je okolnosti i tijek zločina. Dana 7. listopada 1943., na blagdan Gospe od Ružarija, njemačka je vojska pokupila sve muškarce starije od 14 godina te su svi pobijeni i pokopani u jednoj obližnjoj dolini. Nakon toga su zapaljene sve kuće, staje i gospodarske zgrade u selima Zgrablići, Gajmovići i Kašćergani, tako da su žene i djeca ostali i bez muževa i bez očeva i bez krova nad glavom.

Najstariji svećenik koji je sudjelovao na toj misi, vlč. Atilije Krajcar, rođen je u selu Pamići par kilometara dalje, tada je imao desetak godina, još se s jezom sjeća tih beskrajnih rafala mitraljeza.

Po završetku su se Biskup, svećenici i okupljeni vjernici spustili do doline gdje je na mjestu pokopa žrtava podignut spomenik sa svim imenima i godinom rođenja. Nakon molitve župnik je blagoslovio posljednje počivalište žrtava.

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

U kategoriji osnovnih škola najbolji su bili učenici pulske Osnovne škole Veruda, a među srednjoškolicima učenici Gimnazije iz Pule.

Vjeronaučna olimpijada za učenike osnovnih i srednjih škola Porečke i Pulske biskupije u petak, 19. listopada 2016. godine održana je u Pazinskom kolegiju – klasičnoj gimnaziji. Sudjelovalo je 8 osnovnih i 4 srednje škole, sveukupno 48 natjecatelja.

Nakon državne himne i uvodne molitve okupljenima se obratio domaćin, ravnatelj Pazinskog kolegija preč. Alejandro Castillo Jimenez. Uslijedio je kraći kulturni program u sklopu kojeg je jedna učenica pročitala prigodna promišljanja pape Franje o obitelji, „in tema“ s ovogodišnjom temom vjeronaučne olimpijade „Obitelj u Božjem naumu“. Natjecanje je otvorio porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša napomenuvši kako se je odabirom te teme za

ovogodišnju vjeronaučnu olimpijadu htjelo mladima ponuditi mogućnost da nauče više o toj danas posebno aktualnoj tematici. Svi mi dolazimo iz obitelji, i sve nam je to posve normalno, no danas je više nego ikada potrebno znati to argumentirano obraniti. Samo dubokim poznavanjem činjenica moći ćete s jakim argumentima sudjelovati u raspravi o toj temi, te tako vjerodostojno braniti svoj stav, naglasio je biskup.

Među osnovnom školama, od 8 ekipa najbolji su bili učenici Osnovne škole Veruda: Laura Lunko, Dora Berljavac, Veronika Siladić i Sara Šiško koje je pripremala mentorica Marina Šnobl. Drugoplasirani su učenici Osnovne škole Vladimira Nazora Pazin, Područne škole Sveti Petar u Šumi: Iva Udovičić, Talia Benčić, Monika Hekić i Lucija Pilat s mentoricom Karmelom Lazarić. Treće mjesto osvojili su učenici Osnovne škole „Vazmoslav Gržalja“ iz Buzeta: Lucia Fabijančić, Franciska Ivić, Carla Radović i Lorenzo

Radović s mentoricom Ksenijom Šćulac. Četvrta je bila ekipa Osnovne škole Ivo Lola Ribar iz Labina, peta ekipa iz pulske Osnovne škole „Tone Peruško“, šesta ekipa OŠ Vladimira Nazora Potpićan, sedma ekipa OŠ Jure Filipovića Barban i osma ekipa OŠ Kaštanjer Pula.

U kategoriji srednjih škola, s osvojenih 95 bodova najbolji su bili učenici Gimnazije Pula: Josipa Karlović, Matea Karlović, Nikolina Otočan i Dražena Kelava s mentorom Kazimirom Berljavcem. Drugo mjesto osvojili su učenici srednja škole Mate Balote iz Poreča: Martina Gasparini, Emili Kuzma, Marta Radin i Ana Ritoša s mentoricom Mirnom Bunčić. Treće mjesto osvojili su učenici Gimnazije i Strukovne škole Jurja Dobrile iz Pazina: Stefani Čeh, Katarina Đukić, Luka Brajković i Đoni Pokos s mentorom vlč. Bernar-

dom Jurjevićem. Ekipa Pazinskog kolegija s mentorom vlč. Filipom Celentom je na četvrtom mjestu.

Članovi prosudbenog povjerenstva za osnovne škole bili su: predsjednik vlč. Luka Pranjić, Bernard Jurjević, Kazimir Berljavac, Mirna Bunčić, Maksimilijan Ferlin, Filip Celent i Gaetano Lazari. Članovi prosudbenog povjerenstva za srednje škole bili su: predsjednica Nela Peteh, Irena Šćulac, Karmela Lazarić, Ksenija Šćulac i Marina Šnobl.

Svim dobitnicima je nagrade, pohvalnice, zahvalnice i diplome podijelio ravnatelj Kolegija, a završnu riječ okupljenima je uputio predstojnik Katedetskog ureda vlč. Luka Pranjić.

Pobjednici će sudjelovati na državnom natjecanju iz vjeronauka koje će se ove godine održati u Rijeci od 6. do 8. travnja.

KORIZMENO HODOČAŠĆE U POREČKU BAZILIKU

Treće korizmene nedjelje, 28. veljače 2016. godine, održano je korizmeno hodočašće za Porečku biskupiju u porečkoj katedrali. Program je započeo pokorničkim bogoslužjem koje je vodio vlč. Vladimir Brizić, kapelan porečke katedralne župe. Uslijedila je pobožnost križnog puta, za čijeg je tijeka dvadesetak svećenika bilo na raspolaganju za sakrament pomirenja. Sve je zaključeno zajedničkim misnim slavljem koje je predvodio porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša.

Biskup je u prigodnoj homiliji prvo pojasnio povijesne okolnosti ulomka iz evanđelja po Luki o pogibiji onih „kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava“. Židovi su u tome, kao i u svemu, vidjeli znak, te su vjerovali da su ti ljudi stradali jer su pristali raditi za okupatore i to još za novac koji je uzet iz hrama. Grijeh naroda ima posljedice i za narod i za pojedince, a grijeh naroda očituje se u pogrešnom odabiru onih koji će taj narod voditi. Najgore je kad narod napusti Boga i naravne zakone, tada ide u propast.

Prispodobom o smokvi Isus nam u prvom redu govori da se od svakoga čovjeka očekuje da donosi

plod upravo u onoj sredini gdje živi. Smokva koja ne daje ploda osuđena je na propast. Ovom nas prispodobom evanđelje potiče da se zapitamo jesmo li mi možda ta smokva, donosimo li dobre plodove ondje gdje nam je Bog odredio mjesto ili ne? Ta smokva, ne dajući rod, više uzima nego što daje, jednako je tako i s mnogim ljudima. Podsjetimo se samo povijesti: mi danas ne bi imali našu vjeru i svu ovu našu zapadnu civilizaciju da u prošlosti nije bilo onih koji su se davali i žrtvovali u tu svrhu. Najvažnije od svega jest ne odijeliti se od Boga. Crkva nam, kako bismo bili što uspješniji ondje gdje djelujemo, daje pomoć: preporuča molitvu, post te činjenje djela milosrđa.

Budimo ono za što smo stvoreni, samo tako ćemo postići Vječnost. Živimo ovaj život svjesni da je ovozemaljski život, samo faza prije Vječnosti i da je već ovdje duša povezana s Bogom.

Na kraju se je župnik preč. Milan Zgrablić, zahvalio svima na dolasku te podsjetio na mogućnost dobivanja potpunog oprosta.

KORIZMENO HODOČAŠĆE U PULSKU KATEDRALU

Biskupijsko korizmeno hodočašće u pulsku prvostolnicu održano je četvrte korizmene nedjelje, 6. ožujka 2016. godine. Program je započeo pokorničkim bogoslužjem koje je predvodio vlč. Josip Peteh. Za ispovijedi je bilo na raspolaganju tridesetak svećenika. Tekst križnog puta ove su godine čitali vjernici

iz pulske župe Gospe od Mora, zajedno sa svojim župnikom vlč. Milanom Milovanom.

Svečano misno slavlje predvodio je porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša. On je u prigodnoj homiliji pojasnio prispodobu o izgubljenom sinu. Isus raspravlja s pismoznancima i farizejima, koji se iznad svega drže slova zakona. Mlađi sin se

želi osamostaliti, za to mu je potreban novac. U svojoj naivnosti misli da će svugdje biti dobrodošao, no kada ostane bez novaca shvaća da su ga ljudi samo iskoristili. U novonastaloj neimaštini išao je čuvati svinje. Isus govori Židovima, u čijoj se je kulturi svinja smatrala nečistom životinjom, koliko nisko čovjek u svome grijehu može pasti. Ako ništa drugo, napokon glad tjera mlađeg sina na razmišljanje. Tada spoznaje situaciju, i događa se obraćenje. I mi ljudi, često bježimo daleko od Nebeskog Oca i vraćamo mu se tek kada stvari pođu po zlu, moleći pomoć. Početak spoznaje svoga grijeha početak je obraćenja, naglasio je biskup. Prisposoba je to više o dobrom Ocu nego o izgubljenom sinu, naglasio je propovjednik. Otac koji svakoga prima koji mu se odluči vratiti, koliko god taj netko 'potrošio imanje', i bio po ljudskoj pravdi nepoželjan. Bog prima svakoga tko mu se želi vratiti.

On daje uvijek još jednu šansu, Bog je ljubav i oprašta bezuvjetno. Budimo i mi nositelji toga opraštanja, potaknuo je propovjednik.

Stariji sin pak želi pravdu. Iako je prema židovskom zakonu dobio $\frac{3}{4}$ očeva imanja nezadovoljan je i naglašava pred ocem grijeha mlađega brata. Koliko puta i mi postupamo na sličan način u svojim župnim zajednicama, kada ne prihvaćamo one koji se nakon udaljenosti od Crkve obrate i vrata Bogu. Stariji se sin držao pravila iz straha i kako on nije prekršio pravila misli da mu to daje pravo da osuđuje mlađeg brata. Mnogo je lakše obratiti se Ocu nego učiniti da naše obraćenje prihvate ljudi, naglasio je propovjednik.

Molimo Boga da nam da snage da budemo milosrdni, i da možemo svima istinski od srca oprostiti i preko svega prijeći te tako da i mi sami zadobijemo oproštenje i mir, zaključio je biskup.

DUHOVNA OBNOVA ZA PJEVAČE I ANIMATORE

U subotu, 12. ožujka 2016. godine u Pazinskom kolegiju je održana cjelodnevna duhovna obnova za članove župnih zborova i animatore u župama Porečke i Pulske biskupije. Sudjelovalo je oko tristotinjak osoba iz svih dijelova biskupije. Duhovnu obnovu, inspiriranu Godinom milosrđa, pod naslovom „Božje je ime Milosrđe“, organiziralo je biskupijsko Vijeće za liturgiju i crkvenu glazbu. U ime organizatora sve je prisutne pozdravio preč. Mladen Matika, pazinski dekan i župnik. Podsjetio je na prošlogodišnje hodočašće kojim je Biskupija željela izraziti zahvalnost svima koji aktivno pomažu župnicima u animiraju misnih slavlja i župnih aktivnosti. Ove se je godine, u skladu s Jubilejskom godinom, odlučilo svima pružiti mogućnost sudjelovanja na cjelodnevnoj duhovnoj obnovi. Preč. Matika je izrazio zahvalnost Biskupiji i Pazinskom kolegiju koji je kao domaćin preuzeo mnoge obaveze za ovu organizaciju. Voditelj duhovne obnove bio je vlč. Darko Zgrablić, župnik iz Svetvinčenta. Obnovu su glazbeno pratili mladi uz pratnju gitara i klavijatura: vokali Marija Virkes, Kristina Janko, Marija Pržiklas Ribarić i Katarina Jelinčić, Dražen Cvjetković na klavijaturama te Emil Rozenbeker i Kristijan Ribarić na gitari.

U prvom razmatranju, govoreći o gubavcu iz Lukina evanđelja koji izgovara poznatu rečenicu „Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti.“ vlč. Zgrablić je naglasio gubavčevu hrabrost koja je nadvladala sva unutarnja previranja, i koja bi nama trebala biti uzor, da se prepustimo Isusovom iscjeliteljskom djelovanju. Isus ulazi u naše živote i iscjeljuje sve što je nečisto, no, potrebno je s povjerenjem staviti svoj život u njegove ruke.

U drugom razmatranju iz prisposobe o milosrdnom Samaritancu predavač je istaknuo opasnost da, zagledani u nebesko ne primjećujemo ovozemaljsko. Gesta Samarijanca koji ne pita, ne traži razloge ni krivce, već pomaže čovjeku u potrebi, trebala bi nam biti uzor i poticaj na činjenje dobra i pomaganje bez odlaganja.

Nakon zajedničkog objeda i kraćeg odmora program je nastavljen euharistijskim klanjanjem, pokorničkim bogoslužjem te mogućnošću pristupanja sakramentu pomirenja za što je na raspolaganju bilo više svećenika. Uslijedila je pobožnost Križnog puta.

Duhovna obnova završena je koncelebriranim misnim slavljem koje je s nazočnim svećenicima predvodio porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša. Biskup je u homiliji govorio o Božjem milosrđu na temelju evanđelja o ženi zatečenoj u preljubu. On je naglasio prepredenost pitanja farizeja, na koje je nazgled svaki mogući odgovor podrazumijevao kršenje nekog zakona, Mojsijevog, rimskog, ili pak vlastite izjave o milosrđu. Isus, pišući po pijesku, prema nekim interpretacijama, njihove grijeha, svojim odgovorom prisiljava svoje sugovornike na promjenu u pristupu toj situaciji: oni koji su je do tada sudili bez ikakvog uvida u osobnu povijest te žene, nakon njegovih riječi, „Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen“, stavljeni su u poziciju da je mogu kazniti tek nakon što prođu sud vlastite savjesti. Oni tako gube prigodu uopće optužiti Isusa, a osim toga, Isus podsjeća da, obzirom da nitko nije bez grijeha, nemamo pravo drugoga suditi. Komentirajući Isusov razgovor sa ženom, biskup je naglasio da ju Isus ne osuđuje, pušta ju da ode, ali uz uvjet da više ne griješi, da se založi za

svoje spasenje, da načinom života zasluži Kraljevstvo nebesko. Grešnika treba nastojati razumjeti, upoznati okolnosti koje su ga do toga dovele, i pokušati mu pomoći da se pokuša obratiti. To je pravilan pristup. Iako poznaje čovjekovu grešnu narav Isus ima povjerenja u čovjeka i potiče ga da ide dalje, on uvijek daje još jednu priliku, a na čovjeku je da to što prije prepozna

kako ne bi propustio zadnju priliku u ovozemaljskom životu, jer „ne znate ni dana ni časa“. Uvijek se treba ponovo vraćati Bogu i tražiti milosrđe, nemojte odstati od grešnika, ali nemojte ni dignuti ruke od sebe, uvijek tražite oprost i Božje milosrđe jer samo tako je moguće prijeći u milosrđe, zaključio je biskup.

CVJETNICA U POREČU

Obred blagoslova maslinovih grančica održan je ispred crkve Gospe od Anđela na glavnom gradskom trgu u Poreču. Potom je krenula procesija Decumanovom ulicom prema Bazilici. Mons. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup predvodio je svečano misno slavlje uz koncelebraciju kancelara biskupije preč. Sergija Jelenića, vicekancelara Vladimira Brižića te vikara porečke katedralne župe vlč. Mladena Pranjića.

Svatko od nas u životu ima svoje ‘Pilate’, svoje ‘pijetlove’ i svoje ‘Golgotе’, Isus nam daje izbor: možemo biti za ili protiv njega, naglasio je biskup na početku homilije. Čitanja nedjelje Muke sadrže nekoliko poruka upućenih čovjeku. Isusovo djelovanje, cijeli njegov život bio je pomno isplaniran i podređen misiji za koju je došao na ovaj svijet. I svaki je od nas došao na ovaj svijet s jednom misijom. Treba prepoznati Božji plan za nas, imajući na umu od kuda dolazimo i kamo idemo i tada možemo uspjeti. Isus dolazi hrabro

i odvažno. Time želi ljudima pokazati kako trebaju pristupiti svojoj misiji, kakvi trebaju biti vjernici u svjedočenju vrednota. U dijalogu s jeruzalemskim ženama Isus govori da su oni koji se udalje od Njega izgubljeni. Biskup je nadalje pojasnio simboliku Isusovog odabira magarca za ulazak u Jeruzalem. Naime, u tadašnjem je vremenu ulazak na konju značio osvajački pohod, a dolazak u neko mjesto na magarcu značilo je da osoba dolazi u miru. Isus poziva sve da otvore vrata svoga srca i prime Istinu koju im Bog šalje po Sinu. Isus poziva čovjeka da prihvati spasenje koje je On donio na svijet. Ovaj Veliki tjedan pred nas stavlja upravo taj izbor, naglasio je propovjednik. Neka ovaj Veliki tjedan bude poticaj da prihvatimo plan spasenja koji nam Bog nudi, te da uvijek hrabro, po uzoru na njega, biramo ići tim, Isusovim Putem.

Tijekom procesije pjevali su kantori neokatekumenskih zajednica, a misno slavlje u Bazilici skladnim su pjevanjem popratili članovi katedralnog zbora.

MISA POSVETE ULJA U POREČU

Na Veliki četvrtak Misu Posvete ulja U Poreču je predvodio porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša u zajedništvu s osamdesetak svećenika.

Na početku biskup je poseban pozdrav uputio biskupu u miru mons. Ivanu Milovanu. „Ovom misom prisjećamo se dana rođenja Euharistije i našeg svećeničkog rođendana. Stoga je ovaj dan Euharistije i “naš” dan, kada ponovo otkrivamo kako je naše zvanje “dar” i “otajstvo” kojim smo povezani s Kristom Svećenikom. U Njegovo ime mi izgovaramo riječi “uzmite i jedite..., uzmite i pijte...”. U ovom otajstvu sadržan je cijeli život Crkve. Neka i nas danas ponese teološki i kontemplativni žar Tome Akvinskog koji je pred ovim otajstvom spjevao veličanstveni “Divnoj dakle tajni ovoj klanjajmo se smjerno mi!”. Ovaj dan, darom kojeg i mi postadosmo svjedoci poslužitelji velikog otajstva, nije jednostavno sjećanje, već spomen-čin kojim se uprisutnjuje ono što se slavi“, rekao je mons. Kutleša u uvodnom obraćanju svećenicima.

U homiliji, govoreći o početku Isusove Muke biskup je naglasio: „I dok promatramo Mesiju kako pati i umire, gledamo ujedno i i silno mnoštvo onih koji podoše za Mesijom, gledamo mučenike, velikane i heroje povijesti, na poseban način se prisjećamo naših blaženika, vlč. Miroslava Bulešića i kard. Alojzija Stepinca. Mislimo i na silno mnoštvo neznatnih i nezapazanih svjedoka u školama, bolnicama i tvornicama koji su, brojnim teškoćama usprkos, vjerovali i nadali se. Mislimo na brojne obitelji, majke i očeve koji su se molili i djecu kršćanski odgajali. Bogu zahvaljujemo za njihovu vjernost i ljubav.“

Osvrćući se nadalje na Godinu milosrđa biskup se zapitao kako objasniti ljudima danas potrebu govora o milosrđu? Na to pitanje najbolje odgovara zborna molitva 26. nedjelje kroz godinu: “svoju svemoć očituje najviše praštanjem i milosrđem”. Papa Franjo želi ovom godinom pokazati svijetu kako Bog upravo po milosrđu očituje svoju svemoć, a Crkva ima biti majka koja ljubi, koja je strpljiva, srdačna, puna suosjećanja

i dobrote. Milosrđe je stožer na kojem počiva život Crkve. Zato su svi krštenici, a pogotovo posvećene osobe, pozvani živjeti milosrdno jer njima je prvima, bez njihovih zasluga, ono dano.

No, da bismo bolje shvatili što u svojoj biti znači milosrđe trebamo vidjeti kako se sam Isus odnosio prema grešnicima. Samo onaj čovjek koji je bez grijeha ima pravo suditi o krivici drugih. Vrlo često u životu od drugih zahtijevamo standarde kojima ni sami nismo udovoljili, i osuđujemo pogreške koje postoje i u našim životima. No, jedina kvalifikacija po kojoj bi nekoga mogli suditi je uspjeh u činjenju dobra, a tu nitko od nas nije savršen.

Nadalje, druga važna stvar kod milosrđa je da naša prva emocija prema onome koji je sagriješio treba biti sažaljenje. Ne smijemo izbjegavati onoga koji je sagriješio nego, upravo poput liječnika koji pristupa bolesniku sa željom da mu pomogne, i mi se trebamo zapitati "kako mu mogu pomoći da se vrati na pravi put?". Prema drugima trebamo biti suosjećajni baš onako kako bismo željeli da se drugi prema nama ponašaju kada smo u sličnoj situaciji.

Važno je ispravno shvatiti kako se Isus odnosi prema grešniku, nastavio je biskup. Kod Isusovog dijaloga sa ženom koju su htjeli kamenovati lako se može krivo razumjeti da on oprašta olako i jednostavno, kao da grijeh nije važan. No, on svojim odgovorom daje drugu priliku, odgađa kaznu, kaže "neću te osuditi sada, idi i dokaži da možeš bolje. Griješila si, idi i nemoj više griješiti, a ja ću ti uvijek pomagati. Na kraju vremena ćemo vidjeti kako si iskoristila priliku koju sam ti dao da se popraviš".

Isusov odnos prema grešniku uključuje nekoliko bitnih stvari bez kojih se ne može shvatiti milosrđe

i oprost. Milosrdan odnos uključuje drugu priliku. U Isusu je evanđelje druge prilike, on nije zainteresiran samo za ono što je osoba bila, i što je učinila, već nadalje za ono što bi mogla biti. Svaki grešnik u Njegovim očima je potencijalni svetac.

Druga bitna značajka Isusovog odnosa prema grešnicima je suosjećanje. Dok su pismoznanci promatrali grešnika s gađenjem koje dolazi iz sebičnosti, Isus promatra grešnika sa žaljenjem koje dolazi iz ljubavi. Isusovo milosrđe uvijek uključuje i izazov, on osuđuje grijeha počinjene do tada, ali nadalje nudi mogućnost izbora puta dobra, nudi pomoć u tom nastojanju. Oprostiti nije lako, naglasio je biskup. Oproštenje je izazov koji ukazuje grešniku na visine dobra o kojima nikada nije sanjao. Isus, praštajući grešniku, suočava loš život s izazovom dobra.

Milosrđe je suosjećajno uvažavanje drugih osoba, promatranje života njihovima očima kakao bismo ih mogli bolje razumjeti. Milosrđe dolazi od poistovjećivanja s drugima. To je više i od emocionalnog sažaljenja i od pomoći, to je spremnost da se zaboravi na sebe i učini razumno i svjesno nastojanje da se poistovjetimo s drugim ljudima.

Milosrđe bi se trebalo očitovati u našem stavu prema bližnjima kao što Bog čini prema svim ljudima. Prema tome, najveći pokazatelj tog milosrđa je utjelovljenje. U Isusu Kristu Bog je doslovno ušao u naš svijet, gledajući stvari našim očima, misleći našim umovima, osjećajući našim srcima. Utjelovljenje je potpuno Božje poistovjećivanje s grijesima, žalostima i ljudskim patnjama. Najveći primjer milosrđa je Božje poistovjećivanje s ljudima u liku Isusa Krista. Božja je ljubav bila tolika, da je On stvorio najveću žrtvenu identifikaciju s čovjekom; i zato Bog shvaća, oprašta i spašava, zaključio je biskup.

MISA VEČERE GOSPODNJE U POREČU

Misu Večere Gospodnje u porečkoj prvostolnici predvodio je porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša u zajedništvu s kancelarom biskupije preč. Sergijem Jelenićem i katedralnim župnikom preč. Milanom Zgrabličem. Misa Večere Gospodnje trenutak je kada su ljudi pozvani opredijeliti se za put dobra ili zla, biti uz Isusa ili protiv, rekao je biskup na početku homilije. I u prikazu Muke, isto kao i u prikazu Isusova rođenja, postoje osobe s tri različita opredjeljenja: oni koji su uz Isusa, oni koji su protiv i neopredijeljeni. Današnji dan i pred nas stavlja poziv da odaberemo kojim putem želimo ići.

Za velike se događaje uvijek obilježava spomen. Misa Večere Gospodnje spomen je na ustanovljenje Euharistije i svetog Reda, podsjetio je

propovjednik. Isus se u svom velikom milosrđu želi približiti čovjeku utjelovljenjem. On dolazi nadalje radi nas sumnjičavih i On će kroz ovaj Veliki tjedan dati čovjeku mogućnost da pokaže da li je za ili protiv Istine. Potrebno je uroniti u otajstvo ovog svetog Vazmenog trodnevlja da bi shvatili njegovu dubinu, da bi uvidjeli temeljnu zapovijed ljubavi, „Jedni drugima služiti.“

To je upravo u suprotnosti s mentalitetom današnjeg svijeta koji nam govori da uvijek treba biti prvi. No, u osnovi najznačajnijih međuljudskih odnosa, onih koji su motivirani čistom ljubavlju, je služenje. Osoba koja voli želi služiti. Isus nam jednim simboličnim činom ostavlja primjer poniznog služenja i poziva nas da ga slijedimo, a padovi neka nam budu poticaj

da budemo sve bolji i bolji, zaključio je biskup. Po završetku misnog slavlja koncelebranti su u procesiji

otišli u kapelu Svetoga Križa gdje su zajedno s pukom ostali u klanjanju pred Presvetim.

OBREDI VELIKOG PETKA U PULI

Obrede Velikog petka predvodio je porečki i pulski mons. Dražen Kutleša u Puli, u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije, u zajedništvu s katedralnim župnikom preč Rikardom Lekajem, te uz asistenciju bogoslova iz pulskog Sjemeništa „Redemptoris Mater“.

Biskup je u prigodnoj homiliji stavio naglasak na Pilatovo pitanje „Što je Istina?“. Pitanje je to oko kojeg se ‘lome koplja’ i koje ljudima odzvanja u ušima sve do danas. Tu se Istinu tada, pa kroz povijest, a tako je i danas, interpretiralo na tri načina. Pragmatičari, poput Pilata, traže jednostavno, pragmatično rješenje. Drugi su utilitaristi, koji traže nekakvu korist. Primjer takvog razmišljanja je Kajfa sa svojom logikom „bolje da jedan umre za narod nego da sav narod strada.“ I relativisti, koji zastupaju tezu da je sve relativno i da sve može biti istina.

Od tada do danas ljudi traže Istinu, i kako tada, tako i danas, čovjek je zavođen raznim ideologijama koje ga navode na krive putove. Primjer su toga razni režimi koji su postojali kroz povijest, a i danas čovjek kao da se nalazi u kavezu ugone iz kojeg ne želi van. Hedonistički način koji propagira potrošački mentalitet nudi čovjeku svoju istinu, i on prihvaćajući je, pristaje ostati zatvoren. Taj sustav u konačnici želi samo čovjeka iskoristiti za vlastitu dobit, pa makar tako čovjeka i uništio.

Biskup se zatim osvrnuo na „dobrog razbojnika“ i njegovo obraćenje kroz njegov dijalog s Isusom. Sam izraz ‘dobri razbojnik’ je kontradikcija u sebi, no on na križu spoznaje Istinu. On je primjer da je moguće spasiti se, spoznati Istinu i u zadnjem trenutku. Iz razgovora dobrog i lošeg razbojnika biskup je naglasio rečenicu kojom dobri prekora lošega „Zar se ne bojiš Boga?“. Pitanje je to koje svaki čovjek sebi treba postaviti sagledavajući one aspekte svoga života koji nisu u skladu s Isusovim naukom. Riječi „Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opako ne učini.“ velika su ispovijest vjere koju taj čovjek izgovara na križu. On jer svjestan da plaća za svoja nedjela, a u Isusu prepoznaje nevino optuženog Mesiju. Upravo njegova molba „„Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.“ potvrda je činjenici da on u Isusu zaista prepoznaje Sina Božjega i time se svrstao među one koji su se opredijelili za Isusa, za put dobra.

Četiri rečenice dobrog razbojnika, njegovo obraćenje u zadnji tren na križu, velika su pouka svima nama. Mi imamo kroz cijeli svoj život mogućnost obratiti se, neka nas taj dijalog na to potakne. Zapitajmo se nismo li možda često puta u svakodnevnim situacijama kao zli razbojnik koji huli? Neka nam ova promišljanja budu poticaj da molimo za svoje obraćenje i za obraćenje svojih bližnjih, zaključio je biskup.

Priekore Velikog petka pjevao je Katedralni zbor pod ravnanjem Elene Roce.

VAZMENO BDJENJE U POREČU

U porečkoj prvostolnici Vazmeno bdijenje, porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša predvodio je u koncelebraciji s katedralnim župnikom preč Milanom Zgrabličem i kancelarom biskupije preč. Sergijem Jelenićem.

Biskup je u prigodnoj homiliji pojasnio simboliku i temeljnu poruku dijelova obreda Vazmenog bdijenja te njihovu objedinjenu poruku Uskrsne noći koja nalazi korijene u Božjoj zauzetosti za čovjeka već u Starome zavjetu.

Večerašnja je liturgija veličanstveni mozaik Božjega spasiteljskog djelovanja koji doseže svoj vrhunac u Isusu Kristu upravo u Uskrsnoj noći, naglasio je biskup.

Liturgija svjetla, kojom započinju obredi, odvija se oko uskrsne svijeće koja simbolizira Uskrsloga. Isus je to svjetlo koje raspršuje tminu, On nam je orijentir, pokazatelj puta kojim treba ići, puta dobra, puta spasenja. On nam pokazuje kako gledati život pravim očima i kako imati oslonac u Kristu, u svijetu gdje je mnogo toga nesigurno.

U središtu drugog dijela Vazmenog bdijenja je ‘Logos’, pojam koji znači mnogo više od ‘riječi’ u našem jeziku. Stari su Grci smatrali velikim onog čovjeka koji zna primiti i prenijeti drugima ‘Logos’, znanje o nečemu. U službi riječi slušali smo kako je Bog Riječju iz ničega stvorio svijet i vodio čovjeka kroz njegovu povijest spasenja, kroz svoju stvaratelj-

sku i otkupiteljsku djelatnost, preko Riječi do Utjelovljene Riječi, Isusa Krista.

Treći dio veličanstvene liturgije Velike subote, Krsna služba, temelji se na vodi koja znači život. Druga bitna simbolika vode je da ona čisti i pročišćava čovjeka. Isus nam želi reći da dolazi kako bi nas oprao od svih grijeha, zloća i zabluda, i izveo u ovoj svetoj noći tako očišćene u novi život. Ovom slikom vode liturgija Velike subote želi izreći istinu da Uskrs znači s jedne strane pranje starih grijeha, a s druge istodobno naznačuje i novi početak života, naglasio je biskup.

Četvrti dio Vazmenog bdijenja je euharistijska služba. Predokus je to gozbe koju je Bog čovjeku pripremio u Vječnosti prema kojoj idemo. Isus nam svojim uskrsnućem večeras pokazuje da koliko god naša svakodnevica bila teška uvijek postoji nada u uskrsnuće. Sva patnja koje smo se spominjali tijekom

Velikog tjedna ne bi imala smisla da nije bilo uskrsnuća. Euharistija je gozba ljubavi Uskrsloga Krista, koja upravo u ovoj svetoj noći postiže svoj puni smisao.

Ono što je zajedničko dijelovima Vazmenog bdijenja jest da se ljudska stvarnost, sva ona tama i grešnost koje smo svjesni u svojim životima u ovoj noći opere Božjom stvarnošću svjetla i vječnoga života u međusobnoj ljubavi. Uskrsna noć otvara put i prolaz u to novo stanje života, istaknuo je propovjednik.

Htjeli mi to ili ne živeći život, prolazeći kroz naše veće ili manje nevolje i tame života idemo neminovno prema vječnome Uskrsu. Tko doista shvati da je život u svojoj biti zapravo put prema vječnome Uskrsu, prema vječnome svjetlu, prema vječnoj ljubavi, taj je s kršćanskoga gledišta shvatio pravi smisao života, zaključio je mons. Kutleša.

USKRSNA MISA U POREČU

Svečanu euharistiju svetkovine Uskrsa porečki i pulski biskup predvodio je u porečkoj prvostolnici. Na početku je sve okupljene pozdravio katedralni župnik i porečki dekan preč. Milan Zgrablić, ujedno pojasnivši da je na svetkovinu Uskrsa u porečkoj Bazilici, kao prvostolnoj crkvi, moguće izmoliti potpuni oprost uz ispunjenje uobičajenih uvjeta.

Biskup je u uvodnom obraćanju pozdravio sve nazočne i sve slušatelje Radija Istre koji je prenosio misu.

Ovih smo dana Velikog trodnevlja, svatko na neki svoj način razmišljali o Isusovoj patnji i pitali se zašto to tako mora biti? U liturgiji Vazmenog bdijenja u čitanjima smo čitali kako je Bog spašavao svoj narod, ali temelj svega je bila vjera. Jer ako čovjek nema vjere, teško da se može dogoditi čudo jer je upravo vjera poveznica ovostranog s onostranim, s transcendentnom dimenzijom.

Kad Isus poziva svoje učenika samo kaže „Slijedi me!“. Isus im nije rekao, „Ja imam teološki sustav koji bih volio da istražite; imam neke teorije o kojima bih volio da razmislite; imam moralni sustav o kojem bih volio raspraviti s vama“. Isus kaže „Slijedite me! Ja ću Vam svojim primjerom pokazati što je dobro i što nije dobro.“ Biskup je istaknuo činjenicu da se Isus nakon uskrsnuća ukazao pojedinim osobama koje su mu bile bliske i koje su ga voljele, nije se povodio ljudskom logikom i nije nastojao dokazati da je bio u pravu ukazavši se Rimljanima ili glavarima svećeničkim, jer je znao da ne bi bilo efekta. Ljubav, kada se daruje mora biti prihvaćena. U tome je i poruka sva-

kome čovjeku: Da bi mogao prihvatiti Božju nauku, moraš posjedovati barem jednu određenu mrvicu vjere.

Komentirajući dijalog žena koje idu na grob Isus ističe da su one bile zaokupljene sobom i brinule tko će im pomoći otkotrljati kamen s groba? Zdvajale su o nečemu što je za njih bio nepremostiv problem. Ovo je dvojba koju bismo i sami trebali prenijeti u vlastiti život. Ni nama nije suvišno stoga upitati se: Tko će nam pomoći da otkotrljamo kamen s groba naše umrtvljenosti?, zapitao se biskup.

Biskup se osvrnuo na rečenicu dnevnog evanđelja „One iziđu i udare bježati od groba; spopade ih strah i trepet. I nikome ništa ne rekoše, jer se bojahu.“ Kako postaje očito, žene koje su imale više odvažnosti pod križem na Kalvariji nego u Gospodinovu praznom grobu. Bile su hrabrije i prisebnije suočiti se s njegovom smrću, nego s Uskrsnućem. Ali kad se bolje nad svime zamislimo i o tome razmislimo, vidimo da njihov strah, bijeg i šutnja nisu tako neobični. Zar nije istina da svi mi ljudi bježimo ne samo od smrti, nego još više od uskrsnuća Kristova? Nije li naš stari jednolični život svjedočanstvo da se bojimo s Kristom krenuti u novi život? Nije li istina da mi vjernici premalo živimo kao ljudi uskrsnuća, zatvoreni u svoje grobove, u svoje male privatne interese, u svoju uskogrudnu ljudskost? Zar nije istina da nas straši pogled u budućnost, jer ga držimo isključivo pogledom u tamu groba i u konačnost našeg cilja?, naglasio je biskup.

No, ove noći Gospodar života je pokazao da se nije dao zatvoriti u ljudske okvire. Nije dopustio da mu tijelo trune u tami groba, nego je božanskom

snagom slavno ustao iz groba. Ovo je njegov dan, dan pobjede koja rastjeruje i naše strahove i nedoumice o životu, naše dvojbe i zabrinutosti. Odagnajmo stoga danas strah od uskrsnuća! Odvažno pogledajmo u grob Kristov i otkrijmo istinu uskrsnuća koja je za nas i naše spasenje!

U drugom dijelu homilije propovjednik je nastojao razlučiti razloge zašto Marija nije prepoznala Isusa.

Prvi su razlog suze. Ni mi često zbog zaslijepljenosti suzama očiju, ali i srca, ne uspijevamo razaznati Istinu o nekome ili nečemu, no važno je ne dopustiti da nam suze zaslijepe slavu neba.

Drugi razlog zašto ga nije prepoznala je taj što je ona bila više usredotočena na krive stvari. I mi često jako brinemo za ovozemaljske probleme, a premalo pozornosti dajemo onostranom. Poput Marije i naše oči su većinom uprte u hladnu zemlju, u grob, ali moramo dignuti oči prema nebu, jer tamo je spas. Tijela naših najmilijih mogu biti u zemlji, ali pravi čovjek vjernik je na nebesima u zajedništvu s Kristom koji ga gleda licem u lice.

U nastavku svog promišljanja Uskrsa biskup Kutleša je postavio jedno temeljno pitanje: „Što je za nas Uskrs?“ Uskrsli Krist nije samo povijesna osoba, nije ga dovoljno kognitivno upozna-

ti, potrebno je susresti se s Njime kroz vjeru. On nije sjećanje nego živa prisutnost. Kršćanski život nije život čovjeka koji zna o Isusu, nego život čovjeka koji Isusa poznaje. Postoji ogromna razlika u svijetu između znanja o osobi i poznavanja osobe. Najveći učenjak svijeta koji zna sve o Isusu jest manji nego najskromniji kršćanin koji ga poznaje. Kršćanstvo je poziv da tu Radosnu vijest širimo dalje. „Idite“, reče glasnik. „recite njegovim učenicima i Petru“. Kako je ova poruka morala razveseliti Petra! Bilo je to karakteristično za Isusa da je mislio, ne na ono loše što mu je Petar učinio, nego na grizodušje koje je Petra moralo progoniti. Isus se puno više zalagao za tješjenje grešnika koji se kaje, nego za kažnjavanje grijeha.

Godina milosrđa u kojoj se nalazimo prigoda je da na poseban način iskoristimo uzor Božjeg milosrđa. Isusovo milosrđe je ono koje prepoznaje potrebu i pomaže na pravi način, iz dana u dan, zaključio je mons. Kutleša.

Na kraju mise župnik je čestitao Uskrs svim okupljenim domaćim vjernicima, ali i brojnim gostima na talijanskom i njemačkom jeziku. Misno slavlje pjevanjem je popratio Katedralni zbor porečke župe pod ravnanjem gospodina Marka Ritoše.